

Dvisavaitinis Iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VI

Vasario-February 29 d., 1924

442

No. 4 (150)

A. N.

Tikybos, Doros ir Meilės Reikšmė.

Paskutiniojo šimtmečio bėgy materialinė pasaulio kultūra padarė didelį progresą gamtos ir technikos srity. Labai naudingas pažymys ekonomijoje — išradimas garo jėgos, kuri pamainė masę darbų, kuriuos reikėjo žmogui dirbti raumenų gyvąja pajėga. Kitas milžiniškas žingsnis buvo išradimas elektros, kuri irgi labai daug atnešė naudos ekonominiame gyvenime. Garvežių ir garlaivių išradimas padarė didžiausį žingsnį pirmyn susisiekiame ir prekyboje. Lygiai tokie pat žingsniai buvo padaryti gamtos mokslo ribose.

Bet moralės srity tas progresas buvo silpnas. Tai nesunku atspėti, kodel paskutiniaus laikais taip mažai buvo gerovės ir humaniškumo. Karai vedami patobulintais ginklais labai buvo kenksmingi. Aišku, jie kilo todėl, kad žmonijos dvasinė kultūra atsiliko nuo materialinės kultūros ir žmonės nebuvo tiek išmintingi ir humaniški, kad visas gamtos dovanas, technikos ir mechanikos, visose srityse, priimtų tikrai naudingam ir doram darbui. Toji žmonių silpnybė ir yra skurdo priežastimi. Juk tie orlaiviai, kulkosvaidžiai, šarvuočiai, cepelinai ir kiti karo įrankiai, nors savo esme yra kultūros išradimai bei techninio progreso vaisiai, tačiau jų veikimo vaisiai niekada negali būti paskaityti kultūringais. Juk užpulti savo kaimyną, nors ir tobuliausiaisiais įrankiais bei ginklais, tai nebus kultūriškas darbas. Daug kultūringiau bus nueit pas kaimyną su paprasčiausiu laikraščiu, kurio skaitymas bus darbas kultūriškas ir naudingas. Paskutinis pasaulio karas buvo vedamas negirdėtai ištobulintais ginklais. Ar motos įstengė per trejus metus

išgriauti tai, kas buvo statoma per ištisus amžius. Jeigu bendrai sulygtinti paskutinių amžių technikos išdavąs, tai gauname, kad nuostoliai perviršijo naudą. Taigi išeina, kad ta technika be nuostolių nieko gero nedavė ir kad grynas materiališkumas pasauliui nieko gero neduoda.

Žmonijoj slepiasi kaž kas aukštesnio, prakilnesnio, kaž kas galingo, kuris ir tą geležinį materiališkumą nukreipia žmonijos laimei ir gerovei. Tie galingieji, prakilnieji, aukštesnieji dalykai ir yra tai tikyba, dora ir meilė. Tie trys dalykai verčia ir materiališkumą tarnauti žmonijos laimei.

Tikybos reikšmė yra begalo didelė ir naudinga. Be jos žmonės negali dorai gyventi. Net seniausių laikų tautos laikėsi šiekios tokios tikybos ir kur tikybos jausmas buvo didesnis, ten ir geriau buvo gyvenama. Tikyba tai yra kiekvieno žmogaus sąžinės teisėjas ir saugotojas. Pasaulinės valdžios įstatymai negali panašiai prieiti prie mūsų sąžinės valdymo. Gi tikyba, skelbdama Dievo valią, sako, kad Jis mato žmogų kiekvienoj vietoj, užtatai mes atsimindami šį Dievo privalumą, susilaikome nuo blogų veiksmų, nors ir žinotume, kad niekas jų nepastebės. Tikyba valdydama atskirus žmones, drauge valdo ir tautas. Tikinti liaudis gali savo varguose šauktis prie Dievo, melstis, nusiraminti. Atvirksčiai, materiališka liaudis užėjus blogesniom dienom, skęsta vargo ir nusivylimo bangose. Tikybos naudingumą pripažįsta ir jos priešai, kaip antai Volteris, Ruso ir kiti. Ir ištikrųjų, be tikybos nieko gero pasauly nebūtų.

Labai menkas dalykas būtų tikyba, jei ir

pasilikty tikyba, jei nieko žmogaus gyvenimui neduotų gero. Visas jos prakilnumas slepiasi jos moksle. Vienas tokių tikybos mokslo skelbiamų faktorių — tai yra dora. Visi išmintingieji vyrai labai brangina dorą. Pirmaisiais krikščionių amžiais dora buvo ypatingai branginama. Ir ištikro, doros pasekmės labai geros. Dar geresnės jos būna, kuomet esti papuošiamos tikybos spalva. Krikščionių — katalikų doros supratimas labai prakilnus. Kiti ją klaidingai supranta. Jeigu dorą imti taip, kaip sako modernistai, tai tikrai mažai bus naudos. Jų obalsis “dora del doros” visai neturi prasmės. Tik tikyba įvertina ir apibrėžia dorą teisingai. Tikyba jai pripažįsta ir milžinišką reikšmę. Kad suprasti, kiek dora reiškia į žmones ir į tautas, galime prisiminti sau Romos imperiją. Buvo laikas, kuomet ši tauta buvo stipriausia pasauly. Bet, deja, nu puolimas doroje pakasė tai stipriajai tautai pamatus — sugadino jos piliečius, ir todelei nebeišsilaikė. Visai nestiprios barbarų (germanų) tautos nukariavo ir išgriovė šią stiprią pasaulio tautą. Nežiūrint į tai, kad materialis romėnų stovis tuokart buvo ir geras, tačiau doros trūkumas sugadino žmonių būdą, užkrėtė nesveikomis svajonėmis, dėka kurių ir žuvo šita puiki valstybė.

Be doros tikyba skelbia ir meilę. Vienu naudingiausiu dalyku žmonių ir tautų doriems santykiams palaikyti ir yra meilė. Katalikų tikyba kaip tik ir yra persisunkusi meile. Juk pats Kristaus gyvenimas yra ne kas kita, kaip prakilniausioji pasiaukavimo meilė! Jo atėjimas kitaip negali būti išaiškintas. Mylėdamas žmones, Kristus kentėjo ir mirė prikaltas prie kryžiaus. Kristaus sekimas sutaikins mus su šiuurkščiausiomis gyvenimo aplinkybėmis, su kaimynais. Mylėdami artimus, būsime vieni kitų gerbiami, nebekils įvairūs ginčai ir kivirčiai. Vieton neapykantos rasis meilė ir pasiaukavimas. Patsai žmogaus gyvenimas nebūtų toks rūstus ir šiuurkštus, bet tylus, grynas laimės šaltinis, gausus meilės gaivingąja srove. Meilė gamina santaiką žmonių ir tautų tarpe, o kur santaika, ten ir gerovė.

Tie trys dorybės akmenys: tikyba, dora ir meilė, yra tai pasaulio ramybės pamatas. Tie trys dorybės akmenys yra ir mūsų gyvenimo pamatas. Šiandieną mūsų tėvynė skęsta partijų kovų bangose, todėl, kad daugelis mūsų tautiečių vieton trijų dorybės akmenų išsirinko kitus idealus. Bet mes turime gelbėti tėvynę, neleisti jai skęsti giliau į vargo šaltinį, mes turime ieškoti kelių į ramybę ir santaiką. Ateistai, prisidengdami kultūros aureole, skelbia, būk tiky-

ba, tai tik jausmų procesas. Dorą, meilę ir gi supranta tiek, kiek ji gali reikštis materiališku būdu. Bet veltui jie svajoja pastatyti kopėčias iki dangaus žvaigždžių, visai užmiršdami, kad tat visai negalima, kad tai fantazijos vaisius. Rusijoje jie mėgino įvesti rojų, bet kuom tas eksperimentas pasibaigė, šiandien gėda jiems ir pripažinti. Tat gi, kad mūsų gyvenimo nesudrumstų tokios pat skurdo ir vargo bangos, neužmirškime to tvirtojo pamato, kuris yra pasaulio ramybe. Tebūnie mūsų gyvenimo pamatais tikyba, dora ir meilė.

Žibuntas.

I Rasos Kapus Vilniuje.

Memento mori!

Eina minia jaunuomenės giedodama,
Eina nuliūdusių šiaip jau žmonių,
Eina tėvelis, motutė raudodama...
Vėl lydi pumpurą ant kapinių.
Pilasi giesmės ir kyla vis gausdamos,
Siekia dangaus nematuotus skliautus,
Ir debesiuotosios erdvės užjausdamos
Ašaras lieja, graudina kitus.
Štai jau kapinės. Žengia lydėtojai
Nešini draugo vienminčio karstu,
Žengia per slenkstį kapų ir auklėtojai
Su didžiu skausmo širdy verpetu.

* * *

Mielas rytutis! Saulutė tekėdama
Žadina gamtą šviesiais spinduliais —
Želia žolelė saulute tikėdama,
Puošiasi pievos aksomais žaliais.
Dygsta ir gėlės, pievelių dabintojos,
Ir pumpurėliai medelių žali;
Renkasi paukščiai, lakštutės ramintojos...
Drauge, tik tu jau numiręs guli!
Jau nebesveikiš saulutė tekėdama
Pumpuro tavo jaunystės gražios,
Jau nebedžiugins lakštutė čiulbėdama —
Jau tavo siela už myrio ezios.
“Salve Regina” dvasiškiai giedodami
Beria žemes jau ant tavo akių,
Beria draugai nusiminę raudodami —
Tu nejauti jau tų žemių sunkių.
Liki, drauguži, ilsėkis smėlynėje!
Mes tavo darbą varysim pirmyn,
Kolei tekės karštas kraujas krūtinėje,
Kolei ir mūs saulė leisis žemyn...

Pranas Genys.

Taip Likimą Lėmė.

Trijų veiksmu pasakos drama.

(Tąsa).

VEIKSMAS II.

(Alėja — takas prieš karaliaus rūmus. Šalimis susodinti kerai. Prie tako maža lygmė kerai susodinti. Takas užsibaigia karaliaus rūmų prieangio kolonomis. Toly — gražus reginys: matyti girios, laukai per kuriuos vingiuoja plati upė; jūros krantas; pakraščiais smėlių kalvos; kitoj pusėj senovės pilies griuvėsiai. Žvaigždėtos nakties vakaras; mėnesiena. Karalaičio puota).

SCENA I.

(Taku nueina kelios poros svečių; kažką negirdimai kalbasi šnekučiuoja. Svečiai pasipuošę labai tipingai.)

Balėtas — žaismas. Šokėjos pasirodo scenoj sugrojus muzikai. Baigiant šokti, muzika tilsta. Šokėjos pranyksta; scena kurį laiką lieka tušti.

Šokis — žaismas turi būti nepriešingas veikalo dvasiai; senoviškas).

SCENA II.

III vyras ir I, II, III ir IV mergaitės.

III vyras ir IV mergaitė grįžta į rūmus. I, II III merg. iš rūmų.

III vyras.

Kaip linksma ir smagu čia vaikštinėti — Neveltui, mat, puota (visi sveikinas).

I mergaitė.

Visa šalis šiandien laiminga ir linksma.

II mergaitė.

Jaunasis mūsų karalaitis
Iš tolimų kraštų svetelių susilaukė!..

III mergaitė.

Neveltui skelbė puotą iškilmingą —
Šiandien net nuostabu matyti!

III vyras.

Didi pilis — lyg skruzdėlynas verda žmonė-
O kambariai! o salės — pilnutėlės! [mis.
Net pasakoja, būk mergaitės
Iš tolimų kraštų vainikų siuntusios.
O žmonės lobingieji — net dovanų aukavę..

I mergaitė.

O kaip malonu bus praleisti laikas!..

IV mergaitė.

Iš mūsų gal kuri paliks šios puotos šeiminkė.

III vyras.

Viltis širdies ramintoja
Į ją mes visi privalome tikėti.

(visi išlengvo nueina).

SCENA III.

I, II ir III mergaitės sugrįžusios.

I mergaitė (į draugę).

Sesyte, ar tiki į laimę?

II mergaitė.

Į kokią laimę? — Visgi tikiu sulaukti laimės.
Manau, neveltui mano širdies skausmas...

I mergaitė.

Ir aš laikiu tosios valandėlės,
Irgi manau likti laiminga...

III mergaitė.

Ir aš viliosiu karalaitį —
Jį skaitau aš savo laime!..

II mergaitė.

Šiandieną daugybė štai gražuolių vyli tik
Bet aš vyliuos labiau visų. [jojo,

I mergaitė.

O kaip skaudu... kiek keršto!
Ne vien mergaičių tarpe, bet ir tarp senųjų.
Nežinia kurį pamils jaunasai karalaitis...

II mergaitė.

Sunku juk žmogui ateitį įspėti.
Ir burtai ką pagelbės.

III mergaitė.

Skaidu ir sunku žmogui laukti laimės,
Jei kilsta abejonių.
Bet aš savosios laikiu dar žvaigždėlės...
Sutemo, tur būt, jau patekėjo (žvalgosi).

I mergaitė.

Tai tau viską žvaigždė pasako?

III mergaitė.

Kai nuliūdimas sielą mano slėgė
Ji žvelgė į mane nuoširdžiai.
Širdy naujos gyvybės pajutau ir daug spėkų!
Tai ir šiandieną ji lems dalužę mano.

II mergaitė.

Ištiesų, turi tu žvaigždę,

Kuri takus tau rodo skausme ir varguose?..
(*i publiką*) Laimingas, kurs iškilęs virš
žvaigždžių
Širdy ramybės randa (*nueina i rūmus*).

SCENA IV.

I ir II vyras. Ateina iš sodo.

I vyras.

Kaip čia gražu, ramu, malonu...
Lengvutis štai zefiras plaukia
Kutendamas medžių šakeles.
Pasaulis visas sapnuose, pamiršęs vargą,
Ramybės valandą surado.
Sustokiva ir mudu, miels drauguži.

II vyras.

Puota šiandien, tai ištiesų puota
Ir vakaras labai gražus.

I vyras.

Žinai, pily neramu ir ypatinga...

II vyras.

Tai kas, gal vyno daug ragavo!

I vyras.

Visi dar kvepia žmonėmis —
O kas draugauja su vynu—tas žudo pats sa-
Bet čia visgi lyg išsigandę, [ve.
Lyg netikėto ko sulaukę
Nustebę žiūri, lyg stebūklą būt išvydę!..

II vyras.

Gal atvažiavo kas iš tolimų kraštų?

I vyras.

Girdėjau kalba būk kokia tai karalaitė,
Gražiausia esanti visų mergaičių!

II vyras (sau).

Žvaigždė tai bus šios karalystės,
Pamils ją karalaitis ir pasirinks.

I vyras.

Šį vakarą ramus dangus,
Bet gi zefiras dar vis nenurimsta,
Nors jau ir jam būt laikas migti...
O gi tenai dangaus gelmėj
Žvaigždė skaisčioji patekėjo
Į būrį mergaičių šešėliu...
Lyg ta jaunuolė atsirado
Mergaičių tarpe, kuri visus žavėja.
Tur būt, ištiesų, paliks šios puotos šeimini-
kė.

II vyras.

Manau, drauge, verta sugrįžti, jei taip manai.

I vyras.

Išties, dabar svarbi valanda,
Tai karalaitis renkasi, o gal jau išsirinko.
Eiva ir mudu pasižiūrėti.
Ten vieni džiaugias, kiti verkia.

II vyras.

Ir šį vakarą štai net mergaitės nesutinka.
I vyras (abudu eina i rūmus).
Mat, trokšta kiekviena jaunojo karalaitio.
O jis teturi vieną širdį —
Visoms negali atiduoti — tiktai vienai..

II vyras.

Ištiesų, svarbi štai valanda, eiva (*nueina*).

SCENA V.

I mergaitė (labai liūdnai atbėga iš rūmų).

Širdie, ko traukai tu čionai,
Kur skausmas veria man krūtinę!..
Maniau šiandien laiminga likti,
Bet gi dabar... užgeso paskutinės vilties ki-
Mano tikslan kelias štai sutrūko: [birkštėlė...
Jau karalaitis išsirinko... (*nuliūdusi stovi,....*
mąsto).

SCENA VI.

I, II ir III mergaitės. II ir III ateina iš rūmų.

II mergaitė.

Aš nemaniau, kad apsiviltau...
Matyt, nelemta mums sutikti laimę.

III mergaitė.

Skaudu, bet kas daryti..

II mergaitė.

Ir kaip sutiksiu grįždama gimtus laukus,
Kuriems sudievu pasakiau...
O ir draugėms žadėjau nebegrįžti..

I mergaitė (i jas atsigrėžusi).

Sesytės, nors liūdna, sakykita, kas buvo toji
Kada iš kur ji atkeliavo? [karalaitė,

II mergaitė.

Karalaitė — iš tolimų kraštų!
Atvažiavo nuostabiai graziame vežime,
O gi žirgų greitumas!—kas gal ir apsakyti!..
Niekur tokių dar nemačiau!
Ir pasipuošusi, išties gražiau visų,
Nors man ji nepatinka...

I mergaitė.

Kada ji atkeliavo?

III mergaitė.

Prieš pat tą laiką, kad karalaitis į svečius iš-
ėjo,
Bet kai ją pamatė — daugiau nuo jos nebe-
Ir dabar štai vaikščioja po sodą [atsitraukė.

II mergaitė.

Žiūrėkite — ateina —
Manau, eikim ten pasižiūrėsime... (*nueina i*
sodą).

SCENA VII.

*Karalaitis ir Pelenė.**Karalaitis.*

Sakyk, žvaigždele, ar iš toli atvykai?
Gal nuvargino tave tolima kelionė?

Pelenė.

Ne... nenuvargino...

Karalaitis.

Tėvelis, močiutė gal liūdna paliko?
Gal brolelis nenorėjo išleisti?
Ko taip nuliūdus?..

Pelenė (dainuoja).

Mano močiutė aukštam kalnely,
Aukštam kalnely, šaltoj žemelėj...
Mano močiutė — skaišti sauluzė,
Skaisti sauluzė aukštam danguje...

Karalaitis.

Kas tave ant rankelių išnešiojo?
Kas užaugino?
Kas apraudojo išleisdama?
Kas laukia begrįžtančios?..

Pelenė (dainuoja).

Mano močiutė mane nešiojo,
Skaudus vargelis mane augino...
Nieks neraudojo, nieks neišleido,
Nieks ir nelaukia, aš našlaitėlė...

Karalaitis.

Gražių dainelių moki, net griaudu man daros.
Sakyk, kas išmokino?..

Pelenė (dainuoja).

Sena močiutė dainų mokino,
Vargelis tėvas dainuoti liepė...

Karalaitis.

Aš niekad negirdėjau tokių gilių žodelių
Iš našlaičių dainelių...
Štai kiek žolių — visos žalios, gyvos,
Lyg tavo akutės...
Laimingas būčiau, kad liktumei mano visa-
Man padainuotumei dainelių, [dos...]
Tartumei meilės žodelį...
Kokios linksmos išauštų mano dienos!
Tada ir darbas nebebūtų taip nuobodus,
Mano ilgesys virstų džiaugsmu...
O tavo dainos mano širdy žadintų laimės pa-
Dainuoki man visados — [saulį].
O aš už tai tave labai mylėsiu!..

Pelenė.

Aš labai mėgstu gražias daineles...
O likti pas tave aš negaliu...

Karalaitis.

Neb'išleisiu tavęs, mieloji, vienos.

Tave pasirinkau, pamylėjau...
Su tavim visados aš būsiu laimingas.

Padėk man džiaugtis taja laime...

Rytoj garbingai žengsiu sostan,

Kietai paimsiu valdyti kraštą,

Surengsiu didelius žygius

Į tolimus kraštus,

O kad sugrįšiu vėl į savo šalį

Tavęs, mieloji, išsilgęs —

Priglausi mano širdį...

Atgims naujai krūtinė...

Tave išnaujo pamylėsiu... (*išlėto nueina*).

SCENA VIII.

*(Pro krūmus viena už kitos išeina Pamotė, I duk-
tė ir II duktė).**II duktė.*

Kur karalaitis nuėjo?..

I duktė (gražoja kumščiais).

Ji... karalaitį paviliojo...

Pamotė.

Iš kur buvo toji karalaitė?

Girdėjau, būk tikrai ji karališkos giminės...

Ir, ištiesų, graži mergaitė —

Ne jums tatai su jąja susilyginti...

I duktė.

Tai kas, akis apdūmė karalaičiui — ir patiko.

Pamotė.

Oi ne. Karalaitis ieškojo sau lygios...

II duktė.

Kad mes tik būtume pirmiau atvykusios!..

Pamotė.

Ne jums tatai patikti karalaičiams,

Ne man laimingai būti... (*verkia*).

Manau, kad... grįžkime namo...

Ko mes čia belaukiam?..

I duktė.

Kad nori — grįžk!

— Girdi, jūs nieko nebelaukit!.. — grįžkit!..

Pamotė.

Žinoma, kaip aš sakysiu, taip ir bus!

II duktė.

Nutilkita, kažkas ateina... (*nueina į rūmus*).

SCENA IX.

*(Šen ir ten vaikščioja svečiai. Toliese bent
trejetą kartų sugieda gaidys. Scenoje sustoja II
vyras ir I mergaitė).**II vyras.*

Kokia rami naktis — ir mėnuo štai

Dangaus gelme, lyg valty plauko.

I mergaitė.

Žiūrėk, kokia skausi žvaigždelė...
Va... ten, ten... žiūrėk...
Žiūrėk, o ten va... Grigo ratai,
O čia štai — šviesus paukščių takas... (*nueina*).

SCENA X.

III vyras ir IV mergaitė (ateina iš rūmų).

III vyras (kalba).

Tikrai karališkos ji giminės —
Karaliai taip tedaro...

IV mergaitė.

Žirgai prie rūmų laukia—mat, greitai grįžš...

III vyras.

Neleis karalaitis, neleis jau greit į savo šalį...
Juk pamylėjo taip labai...

IV mergaitė.

Ir tau, tur būt, širdelė plaka...
(*Už scenos pasigirsta smarkus vežimo dundėjimas, šukavimas. Išlėto viskas nutilsta.*)

III vyras.

Bet čia?... Ar vėl kas atvažiavo?... (*grįžta į rūmus*).

SCENA XI.

I, II ir III mergaitės (neramiai).

I mergaitė.

Jau puota skirstosi... visoj pily neramu...

II mergaitė.

O karalaitis —liūdnas vaikštinėja — užgeso
jo žvaigždė.

III mergaitė.

Tiesiog suprasti negaliu keno čia kaltė!...
Kaip tik gaidžiai sugydo — tuoj dingo karalaitė.

I mergaitė.

O gal laumė tai buvo? Bet gi... negaliu suprasti.

II mergaitė.

O karalaitis taip nuoširdžiai ją mylėjo ir ją
ja patikėjo —
Dabar gi — vaikščioja kur vienas, nusimias —
Aš — visgi jį myliu... [neš...]

III mergaitė.

Sako — kaip gaidys toliese sugiedojęs —
Ji bėgus iš pilies visu vieku...
Vežimas buvęs jau prirengtas —
Ir nieks daugiau nebmatęs...

I mergaitė.

Sargai prie vartų ar miegojo?!...

— Karalaitis turi raitelių daugybę —
Pavyt ją galima!

III mergaitė.

Pavyt!.. — Nerasi mūsų karalystėj
Tokių greitų arklių, kaip jos!
Nėra vilties, kad ją susektų,
Jei ji pati nebesugrįš...

II mergaitė.

Na, ir kam čia vyties — Karalaitis gali kitą
pasirinkti.

I mergaitė.

Sako, turi ženklus, bet kokie čia gali būt ženklai...
Pabėgo,—išvažiavo—viskas baigta. [lai!..]

II mergaitė.

Žiedelis likęs ir kurpaitė...

I ir II mergaitės (kartu).

Žiedelis!.. Kurpaitė!..

II mergaitė.

Iš didelės skubos — kurpaitė, mat, nukritusi;
O jos drauge paimt — nebuve laiko...

III mergaitė.

Ir kas!..— Kurpaitė, tai ne karalaitė!..

II mergaitė.

Šilkų kurpaitė — auksu išsiūta.
Man rodos, ne žemėj vaikščioti—tik danguje!
Ir taip maža, daili, graži!..
Ieškos su jąja — ras, nors slėptūsi!

I mergaitė.

Na, ir kurgi slėpsis laimės... (*į krūmus žiū*—
Kas gi ten—šešėliai slankioja?... [*rėdama*]).
Eiva į pilį — čia baugu... (*nueina į rūmus*).

SCENA XII.

(*Karalaitis šalmu, pentiniais ir kardu pasirengęs kelionėn. Vaikščioja*).

Nelaimingas tas keleivis,
Kurio žvaigždelė užsileido,
Kuriam vien jos šešėliai širdį griaudžia...
Maniau, šiandieną žengęs sostan,
Kietai paimsiu valdžią į rankas,
Surengsiu didelius žygius —
O grįžęs džiaugsiuos josios meile...
Dabar gyvenimas kitaip surėdė: —
Vietoj garbingų laurų — sunkus šalmas puošia galvą,
Vietoj išsvajotos mylimosios —
Ilgesys krūtinę varsto... (*paūza*).
Sušaukęs vyrų ieškosiu visą kraštą —
O rasiu tą žvaigždelę, kuri širdy vaidenas...
Kuri mylėt žadėjo...
O tam, kurs ją išvežt mėgino iš pilies
Ir paslėpė miškų tankumynuose —

Kardu liks perverta krūtinė!
 Visi keliai man žinomi.
 Tankumynus pats išvaikščiojau (*pauza*).
 O ją vėl glausiu prie krūtinės...
 Ir būsiu vėl laimingas... (*pauza*).
 Dabar gi... varge... varge!..
 Ne! Taip negali būti!
 Galybė mano rankose!

SCENA XIII.

(Iš rūmų ateina žinys, I ir II vyras, daug žmonių, tarnai. Prieš karalaitį nusilenkia).

Karalaitis (į Žinį).

Tu, senas tėve, dievų garbintojau,
 Sakyk, kas man daryti mano nelaimėje?

Žinys.

Dievai nemirtingi, ar priešinga buvo kas jūsų valiai?
 Praamžiau, atleiski, jei kas tave užrūstino...
 Aš tavęs meldžiu žadėdamas auką
 Amžinos ugnies liepsnomis...
 O tu, sūnau — eik į svieta,
 Dievai padės tau laimės rasti.

Karalaitis.

Tėve, tu moki burti iš žvaigždžių,
 Sakyk, į kurią šalį turiu keliauti?

Žinys.

Kam šito manęs klausai —
 Klausk savo širdies, ji tau kelią parodys!
 (*Žiūri į aukštą*) Bet... tavo laimė, lyg saulė
 Tik būki, sūnau, josios vertas!.. [žėri!]
 Paliepk savo tarnams keliauti į svieta
 Ir skelbti tavo nelaimę...
 Išvaikščiook visas grinčiutes...
 Išieškok tankumynus ir neški auką Praam-
 Jau dievų taip lemta iš amžių... [žiui].
 Sūnau, štai žvaigždės lemia laimės
 Ir vargo... skausmo...

I vyras.

Į laimę kelias erškėčiais išklotas.

II vyras.

Žmogus turi kantriai kęsti savo dalį
 Nusiminimus visus paslėpdams,
 Nes jie—pradžia blogumo (*į karalaitį*).
 Eik tenai, kur širdį tavo traukia.
 Lydėk savo laimę, kuriai prisiekei
 Ir būk laimingas!..

Žinys.

Sūnau, Dievai neleidžia veidmainiauti,
 Būk ištikimas savo žodžiams!..
 Aš tave laiminsiu apreikšdamas dievų norą,
 Jei tu teisybę pamylėsi.

Karalaitis.

Tėve, man rūpi darbas sutrukdytas —
 Juk aš valdovas viso krašto!
 Sakyk, kas per pinklės takus man suvėlė?

Žinys.

Dievai taip paskyrė — turi visa pakesti
 Ir skausmą, ir vargą, ir liūdesius savo,
 Kol laimės pasieksi...

Karalaitis.

Tėve, padėk man, laimink mano žygį
 Ir melsk dievų pagalbos...

Žinys (laimina).

O dievai nemirtingi, išgirskit balsą mano!
 Amžinos ugnies vardu prisiekiu...
 Palaiminkite ištikimą sūnų!..

Karalaitis (po valandėlės).

Dabar, tėvel, paliepk dainius, burtininkus
 Keliauti po svieta ir rinkti žinias.
 (*Į tarną*) Tarne, užžiebki laužą,
 Kad rinktūsi žmonės apsaugot pilį,
 Ir įsakyk draugams balnoti žirgus
 Ir rengkis tolimon kelionėn (*visi eina į rū-
 mus*).

(Galas antrojo veiksmo).

Pr. Genys.

SAKYK!

Sakyk, pasauli, nuostabūs,
 Kur laimė šviečia spinduliais?!...
 Kur spindulėjimas jautrusis
 Sielos žmogaus jausmais?..
 Pratark nors tu, erdvė platybių,
 Tiesos žodžių taip brangių,
 Išaiškink paslaptį slapybių:
 Tarp diglių laimė gal digių?..

Pasaulis tyli.. erdvės rymo...
 Tyla... Mes žūstam be tiesos!..
 O skęsta jūrėj nuliūdimo
 Širdis, tamsybėj be šviesos...

Nors tu, pilkasis debesėli,
 Žodžius teisybės prakalbėk!
 Nors tu, amželių keleivėli,
 Jaunos sielos pasigailėk!..

Tu keliavai toli po svieta,
 Matei vargų ir palaimos...
 Matei kas svieta numylėta...
 Matei gal laimės laukiamos?!...
 Nutilk, širdie!.. Veltui svajonė!
 Pamiršk, ko siekei taip ilgai!..
 Tyla — ramesnė už dejonę —
 Juk svieta — tik juodi vargai!..

V. Endziulaitis.

Minčių Sparnais.

I.

Vienui—vienas.

Vienui vienas buvau. Tas įkyrus: vienui vienas sukosi mintyse, užė galvoj, dejavo sieloj...

Ėjau ieškoti draugų — bendrumos...

Einu, skubu. Aplink visur klaiku, svetima, šalta... Štai prieš mane aukščiausias kalnas, jo jo galinga viršūnė už tamsiųjų debesų pasislėpus. Lipu kalnan, pačion viršūnėn, už debesų, kur tik vieni arai gali pasiekti savo galingais sparnais.

Štai viršūnė! Nuo jos, kaip ant delno, matyt, štai po kojomis, uždamas sukasi visos žmonijos gyvenimo ratas. Įsiziūrėjau. Žmonės — tie menki vabalėliai, lyg koki mikrobai, kyla, lipa, vieni kitus stumdami, kopia augštin. Silpnėsi puola, dejuodami, keikdami žemyn — lyg laivai jūrose, kada audra piktai užkaukusi sukėlia milžinus vilnis — vandens kalnus. Ir taip be galo. be poilsio, juda kruta tas pilnas gyvų, įvairiausiai norais, mikrobu — pasaulio ratas. Norėjau jin šokti, pasinerti, pamėginti savo laimę...

Bet... aš vienui vienas!.. Kur nuneš mane jo galinga srovė?... Į tamsiąją bedugnę... vargo jų roj paskandintų... Baisu!..

Galvą rankom suspaudęs, bėgau nuo jo. Per upelį, vejas — nubėgau miškan. Norėjau paklausti, ką kalba tie ilgaamžiai ažuolai, šakotos, šimtametės eglės, ir lieknos, it mergaičių liemenėliai, pušys. Gal jie atspės man paslaptį, padės iš tos įkyrios vienumos iškopti. Klausau... O jie visi — tie mūsų milžinai, iškėlę padangėn galingas viršūnes, kalbasi:

— Bus audra. Nuožmus šiaurys suka oro verpetus. Teks kovoti. Gera, kad mūsų daug ir visi draugėje, kitaip žūtume. Susiūbavo viršūnėmis, palingavo liemenimis, tarsi jėgas, kovon rengdamiesi, patikrino.

— Ir aš su jumis!.. Priglauskite ir mane... aš vienui vienas, man irgi šėlstančių audrų baisu.

Jie nesuprato mano kančios!.. Linguodami viršūnėmis pasikugždėjo. Senas milžinas — visų ažuolų seniausias galingai suplakė šakomis:

— Mes tavęs priglausti negalim... Tu mums svetimas...

Ir vėl aš vienui vienas — skurdu, nejauku... Bėgau juos palikęs į laukus, o jie visi, tie slaptingi milžinai, paskui tebeužė:

— Bus audra, gausim kovoti... Ar išturėsime?...

Štai ir laukai!

Einu vejomis — minu žolelę. Ir ji mano nulenka, rodos, verkia. Paukščiai ir gi lekia, slapstosi nuo manęs. Visi manęs slapstosi... ir liekuosi visuomet aš vienui vienas.

Gana man jos, tos įžulios vienumos!.. Man reikia draugų — bendrumos, bet kur jie?..

Ir liūdna, ir neramu...

Akmuo. Sėdaus jin. Galva nusviro. Tamsios mintys užmerkė akis. Nuskridau sapnų pasaulin...

II.

Ji.

Kiek įmatai akimis — vis vejos. Pilna jose puikių gėlių. Visur dvelkia maloni sveikata — saldus žiedų kvapas.

Nustebęs, lyg ko ieškodamas, dairausi.

Ir tarp tų puikiųjų gėlių... pamačiau ją...

Ji buvo graži, kaip ryto aušrelė, kaip dangaus mėlynė, blaiva. Rinko gėles. Štai jos balta, it sniegas, rankutė tiesias prie rausvos tulpės. Nuskyrus, spaudžia ją prie lūpų, nusišypso... Prisegė prie krūtinės... Tiesia ranką prie kitos...

Nežinau, kas atsitiko, tik pamačiau ją šale savęs stovint... Praskyrė ji savo, it gintaras, geltonus plaukus, pažvelgus į mane nusišypsojo... O, tas slaptingas žvilgesys!.. Jos akys buvo dangaus žydriai mėlynei tolydzios. Ji tylėjo...

Norėjau kaž ką prakalbėti, pasakyti, bet žodžiai užmirė lūpose ir nėjo... O ji pakėlė akis aukštin. Jos žvilgsnis susiliejo su dangaus mėlyne vienan žydinin, kurio atšvaitai prasidriekė aplink. Lyg užburtas palikau.

Nesupratau aš, kas tai įvyko, tik jaučiau, kad man ramu ir gera...

Vėjelis glostė veidą. Nubudau. Pakilau iš tų svajų. Ar tad vien tik sapno būta?...

III.

Pax.

Jau naktis buvo. Rami žvaigždėta naktis. Viliojo mane tie dangaus puošmens. Išizvelgiau į juos. Jų buvo pilnas skliautas. Iš ten dvelkė gyvybė. Per visą žvaigždėtą skliautą nusidriekus balta juosta. Žiūriu jon, ir jai stebiuosi. O ji vis aiškėja. Jau įmatau joje baltas deimanto stygas.

Ir štai... lyg vėjelio bangomis... kylu aukštin... aukštin... Tuoj pasieksiu jas... Tiesiu virpančią ranką... Užgavau... suskambėjo!.. Iš pra-

dzių tyliai, paskui vis garsyn... ir pasiliejo galinga maloni melodija. Suliūliavo ji Zefiro bangelėms, užgavo sielos virpėjimą, nutildė jos kančias, kaip balsamas, išgydė mano žaizdas. Nuriedėjo veidu dvi tyros deimanto raselės — rubino ašarėlės.

Ilgai klausiausi armoningo aidesio. Jis man nauja gyvybe aidėjo.

Štai jau ir aušrelė sušvito. Pakilo saulelė. Išaušęs skaisčius rytmetys pirmas toks gražus man buvo. Niekad nebuvo toks gražus, malonus pasaulis, kaip nūdien. Gamtoje aidėjo pasaulio imnas: "Gloria in exelsis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis"... Jis man pagimdė naują gyvenimą. Nesupratau, kas yra vienuma, niekur jos neradau.

Visur jaučiau draugiškumą, kurs liejos armoningu aidesiu pasaulio imno žodžiuose...

Kaunas.

Zibuntas.

Sutiktuvės po Karo.

—x—

Važiuosiu lėksiu į gimtinę
Aš su didžiausiu troškimu,
Kad suraminčiau sau krūtinę
Savaisiais, pievų gražumu.

Tuomet ramiau gal mintys pinsis
Gražiuos posmeliuose dainų,
Ir gal sočiau dvasia maitinsis
Įkvėpimu jaunų dienų.

Jau nusibodo miesto oras,
Sunkusis dujų mišinys,
Didieji rūmai ir nedoras
Piktadarybių tvenkinys.

Greičiau iš miesto, kaip svajonės
Tik skristi gal! Tuoj Nemunas,
Tuoj zanavykai, mieli žmonės,
Ten rasiu vėl vietas senas.

— Važiuoti, lėkt... Bet kas ten laukia
Tavęs, nuliūdusis brolau,
Ir kas tave labai ten traukia,
Juk ten jau tyrilaukis, sakau!

Pravirkau aš... Riedėjo ritos
Man ašarėlės iš akių,
Ir gėso mintys, gimė kitos
Ir augo iš kančių sunkių.

Ir kas sutiks mane gimtiniėj
Ties tuo siauruoju takeliu,
Ar vėl berželiai pirmutiniai
Sustoję tankiu gojeliu?

— Oi ne, broleli. Tai tėvučiai
Su ašarėlėmis skaidriomis,
Tai seserėlės, it mažučiai,
Šiopoį verksmingomis akimis.

Ir kas paskleis kvapsnius prie tako,
Sugrįžus tėviškėn viešėt,
Ar vėl rožytės, kur lyg sako:
Ramiai galėsi pasilsėt?

— Oi ne, berneli, plėnys juodos
Tai tave jauną pavaišins.

Jos tau sakys: jau nēr paguodos,
Tau nieks širdies nenumalšins.

Ar gal kaitrioji sauluzėlė

Da mane meiliai pasitiks

Ir glamonės, it motinėlė,

Ir man maloni pasiliks?

Oi ne, oi ne. Pritems saulutė,

Kai tu išvysi tas vietas,

Neglamonės ji, it motutė,

Tik vėjas kauks dainas piktas.

—x—

J. Naruševičius.

Ne sulig išvaizdos žiūrėki,
Kas yr gražus arba malonus,
Labiau už vis įsidėmėki,
Kokiais darbais kas pasižymi.
Nekartą išvaizda klaidina,
Ne tai parodo, ką mes ieškom
Ir mūsų sielą neramina, —
Ne tai mes gauname, ką norim.
Dažnai gyvenant pasitaiko:
Gražus — viduj būna supuvęs,
Visai dorybės nesilaiko,
Piktuos darbuos yra paskendęs.
Visai gi paprastas žmogelis,
Kurs mūsų širdį nepatraukia,
Doroj augščiau stovėti gali,
Visiems graziems gal būt pavyzdžiu.

*

Žmogui laikas tam yr' duotas,
Kad veltui jo nepraleist
Ir mokėti juo naudotis —
Daugiau dirbt ir mažiau žaist.
Darbas laimę pagamina,
Atrakindams jos vartus.
Laikas darbui paaukotas
Nebus niekad nuobodus.

*

Visuomet yr geriaus tylėt,
Negu ką-nors tuščiai kalbėt,
Bet jei kalbi, tai reik žinot,
Kaip kalboje save dabot.
Apie save mažai kalbėk,
Prieš žmones girties nepradėk:
Jei būsi geras — netikės,
Visvien ir gerą apkalbės.
Jei save peiksi — dar blogiau,
Nes žmonės šmeiž tave daugiau.

Tai kokiū rodyties žmonėms,
Kad pagalios įtikti jiems? —
Gal būt ne vien's manes paklaus.
Kalbėki visad kuomažiaus.
Nebūk saldus, nebūk kartus —
Iš to naudos jog tau nebus,
Iš to gyvent nebus geriaus:
Saldžius prarys, karčius išspjaus.

*

Juo aukščiau dūmai kelias į orą,
Tuo sunkiau duodas mums pastebėt,
Perdaug į viršų jiems pasikėlus,
Mes jų negalim visai regėt.
Taip lygiai žmogui kylanč puikybėn
Nyksta dorybių gražūs žiedai
Ir galų gale visai išnyksta,
Kuomet pakyla jis peraugštai.

*

Kas pats sau įkalbinėja
Ir kitus įtikrint nori,
Kad daug gera yr' padaręs,
Kad kiti esą nedori,
Tai ištikro nelaimingu
Dvasios elgeta palieka,
Pats save prigaudinėja
Nepadaręs gera nieko.
Ir dažnai labiau už kitą
Yr palinkęs į piktybę,
Kurios jis tečiau nejučia
Pasikėlęs į puikybę.

*

Šuo pajutęs vagį nemiegojo
Ir per kiaurą naktį nesustodam's lojo.
Ryto metą skaudžiai gavo mušt per šoną,
Kad ne laiku išbudinęs savo poną.
Kitą naktį šuo jau loti nenorėjo,
Vagis įsikraustęs vogė, kiek galėjo.
Ir vėl vargšą šunį pradėjo kapoti,
Už tai, kad pamiršo ant vagies suloti.

*

Vieną kartą jaučiai naravą įgavo —
Klausyt atsisakė šeimininko savo.
Mat, kuomet į lauką jis arti išėjo,
Tai po jungu būnant eiti nenorėjo.
Ūkininko laukas likos dirvonuoti
Ir jaučius už duoną jis turėj' parduoti.

*

Kas nugirsta kur nors šmeižtą
Noriai atkartoja,
Nejučiomis pats del savęs
Šmeižėju pastoja.
Kuomet apkalbą išgirsi,
Nepritark jai nieko,

Tegu koveikiaus išnyksta —
Tavyj pasilieka.

*

Kaip pasiklosi,
Taip išmiegosi,
Ką pasisėsi,
Tą ir turėsi, —
Žodžiai teisingi
Ir išmintingi
Žilų senelių —
Mūsų tėvelių,
Kuriuos pažinti
Ir atsiminti
Kiekvienam reikia,
Kas ką nors veikia.

*

Kas sėja nedorybę,
Liūdnumą nusipjaus,
Kas linksta į piktybę,
Tas gera nebegaus.
Kuo save išauklėsi
Tu nuo jaunų dienų,
Tuo ir būti turėsi
Pastodamas senu.

— o —

Pr. Genys.

Pasaulis gieda savo dainas
Ūžesiu miškų!..
— Tai amžinybių skamba gaidos
Tylumu jausmų!..

O ypatingas jo giesmynas!
Nuostabūs balsai!..
Kad ūžia svieto vandenynas —
Aidos klausai... klausai!..

— o —

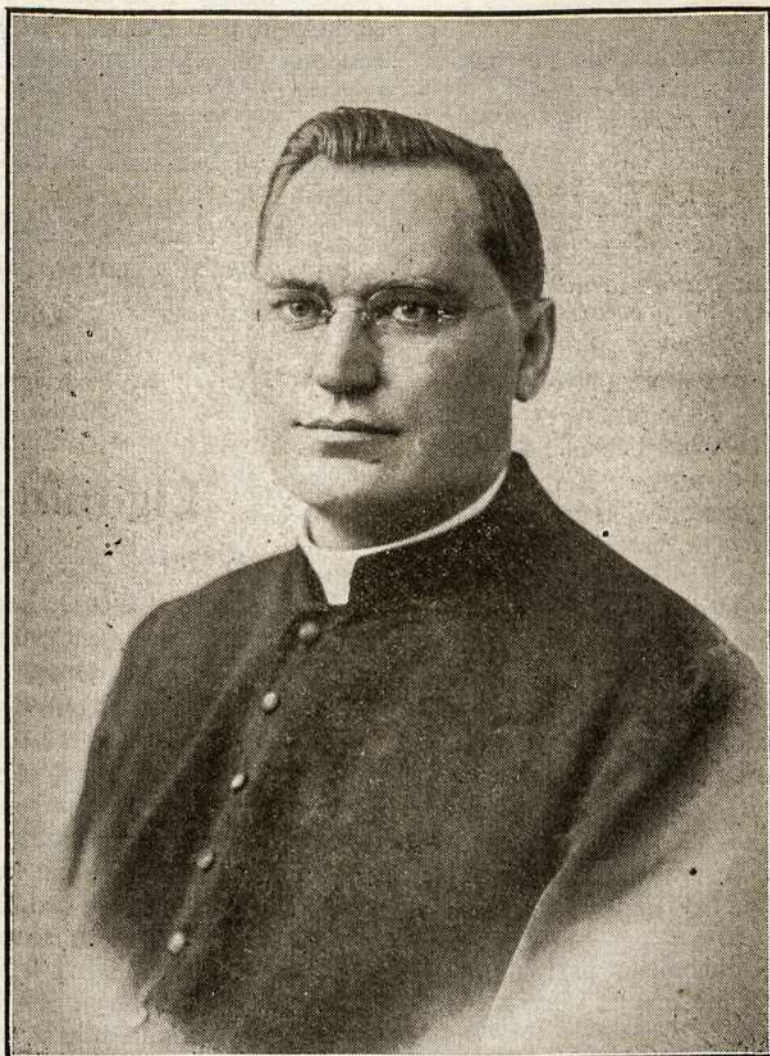
Jurgis Daina.

SONETAS.

Smagu, jei juokiasi širdis,
Ir vargų rūpesčių nepaiso,
Slaptai pajutus, kad viltis,
Tarp nelaimių laimę taiso!
Ramu, jei dvasinių jėgų
Pakanka būvio kovai tęsti,
Jei laimei mylimų draugų,
Gali drąsias mintis pašvesti!
Bet laimė glūdi ne tame.
Ne ten džiaugsmų yra lopšinė,
Kuriuos dievai mums pagaminę,
Yra pasaulyje šiame.
Bet ten, kur grožė begalinė
Ir menas vystosi džiaugsmė!

A. Panemunė

5 p. p.

KUN. M. L. KRUŠAS,

Šv. Jurgio par. klebonas, L. Vyčių 16 kp. narys, Chicagos Vyčių Apskričio dvasios vadas, jaunimo prietelis ir gausus rėmėjas Vyčių spaustuvės spaudos darbais.

Lašas.

Palšyvas Tonas.

(Kaip ir feljetonas).

Apie vieną popiežių pasakojama: buvo jis visų kardinolų tyliausias. Vaikščiojo susilenkęs, kosėjo; žiūrėjo visuomet žemyn.

Išrinko jį popiežium. Ir tuomet išsitęsęs visu savo aukštu ūgiu jis tokiu balsu užtraukė "Te Deum laudamus", kad visi kardinolai nustebo. Tai valdžia! Tai uola! Tai pajėga! — džiaugėsi kardinolai.

Būsimas istorikas apie sovietų valdžią turės visai ką kita pasakyti. Pirmiausia, išsitęsę vi-

sam ūgy, jie užtraukė visam pasauliui, visai žmoniškai. Kaip jie užtraukė — visi atmenam:

- Buržuazija svoloč!"...
- Pasaulinio militarizmo akūlos!"...
- Eksploatatoriai!"...
- Gienos!"...
- Tarptautiniai žmogžudžiai!"...

Kaip atsakė į notas ir sveikinimus! Pačiam Wilsonui, siuntusiam jį suvažiavimui telegramą, sušuko:

— Su tokiais nesikalbėti!”

Paskui dar kai kam:

— Su filistiniečiais už vieno stalo nesėdėsi-me.”

Grūmojo: “Brankstelsim duris prieš visą pasaulį!”

Kaip rašė apie olandų karalienę! Sarmata ir sakyti:

— Stora moteriškė ir t. p.”

— Uždarė pasiuntinius ir atstovus į kalėjimą ir pasakė:

— Supūdysim!”

Rumunų pasiuntinį pasodino Petropavlovskel!

Žodynas buvo nedidelis, bet baisus. Terminai negausūs, bet negirdėtos aitros. Keiksmas ir grasa buvo tokios smarkybės, kad krito piliečiai ir Kronštadto jūrininkai.

Dabar?

Pasiklausykite, kaip jie dabar kalba. “Brolių Zaicevų choras” visus balsus permainė. Išgverę basai liko visai išmesti. Regentas įsigijo naują klavitūrą.

Parinkta balsai švelnūs, malonūs, saldūs, balsai angelų. Parinkta nauji žodžiai, žodžiai malonūs, meduoti. Ir pozos liko kitokios — nusizeminusios, maldaujančios.

Kur pirmieji žaibai ir perkūnai, sugniaužtos kumštys, gązdina basai? Visa tai supliuško, nutilo, užkimo...

— Rusų vyriausybė didžiausiu pasitenkinimu priėmė Jūsų malonų pranešimą”...

Arba:

— Rusų vyriausybė didžiausiu pasitenkinimu sveikina šį prancūzų vyriausybės žingsnį.”

Kas tą rašo? kas tą kalba? iš kur toks mandagumas? Kas tie, ką kalba liežuviu, švelniu, kai plunksnelė, lengvu, kai pavasario oras?

Įsivaizduokite: tai Čičerinas! Tas pats Čičerinas, kurs anksčiau...

Pavyzdin, toks atsiliepiamas:

— “Rusų vyriausybė reiškia dėkingumo karaliaus vyriausybei!”

Toliau:

— “Ji kreipiasi į karaliaus vyriausybę su prašymu”...

Arba: — “Rusų vyriausybė turės galimybės pranešti karaliaus vyriausybei”...

— O Marksel! Juk tai Taileranai, Meternikai: tai švelniausi diplomatai, puikiausios visos Europos džentelmanai.

Kas įrengė šį vodevilį su šiuo netikėtu perdėmu? Kur pasidėjo basai? Iš kur tie mezo-sopranai, tie švelnūs malonūs balsai?

Vodevilį įrengė ir mezo-sopranu užtraukė tie

patys žmonės, kurie anksčiau basais traukė, grąsė, koliojo, pravardžiavo; tie patys, kurie neseniai raudoną vėliavą žadėjo išmeigti į visų valstybių bokštus.

Tai tie patys, kurie iškėlė tautų apsisprendimo teisę, dabar eina caro pėdomis — mynioja Grūziją, Ukrainą, Kareliją.

Delto ir iš naujos dainelės, užtrauktos mezo-sopranu, girdisi nejaukus, pašlyvi tonai.

(Sekant “Segodnia”).

— x —

A. Vaičiūnas.

Ligoninėje.

(Aplankius kelionės draugą).

Ką jūs man sakėte? Girdėjau giesmę naują pilną gilaus liūdesio ir beviličio skausmo... Taip! Tai juk aš sapnavau; amžių meilės sapną ir jaunybės rytmečio aušros spindulius nuvargęs sapnavau...

Jūs sakote, aš silpnas, aš sergu ir kad tuoju galiu mirti... Taip, visą gyvenimą buvau pasirengęs mirti, bet mano liga, tai išvargintos ir apvilotos sielos neišgydoma liga, kuri susendino mano veidą, jį suraukšlėjo, prazildė galvą ir prilenkė prie žemės... Aš dabar matau, kad ieškoti žemėje laimės — veltui laiką leisti. Jos čia nėra!.. Čia vien skausmai, vyliai, kova, karionės ir pigus savęs apgaudinėjimas!.. Čionai, žemėje, aš radau vien griuvėsius ir erškėčius, kurie badė mano kojas, draskė rūbus ir kliudė man žengti išrinktuojų keliu. Sunku buvo žengti, sunku klaidžioti vienam, vieninteliui tyruose, tamsioje, baugeioje lytingoje naktyje.

Kas gi ėjo kartu su manim? Vien tik mano vargelis ir amžinas ilgesis meilės nepaliko mane. Tiktai kuomet apsiniaukę vakarai blaškė žaibus, kuomet trunkės perkūnai, tuomet, audroms staugiant, jūrai vaitojant ir lietui prapliupus, aš nusiramindavau... Bangos kilo; norėjo mane parblokšti ir apkloti nunešusios jūros — užuomaršos gelmėsna...

— Tu turi žengti! — tarsi kas man sakydavu.

Aš žengiau. Ėjau per pasaulį liepsnojančiomis akimis, slėgiančia širdimi, nematydamas nieko aplink ir nejudamas tos kasdienės įžulios kovos ir likimo žaidimų!.. Aš ėjau... Mano kelias buvo labai vingiuotas, prieš aukštą kalną jis vedė. Dar čia jis nebuvo pramintas... Juo aukščiau, tuo sunkiau buvo žengti... Daug kas mane kelionėje trukdė...

Nors lētai, gyvenimo saulutei jau gerokai pakilus, bet ējau, kopiau...

Ko širdis ieškojo — neberado.

Ko akys troško išvysti — nepamatē.

Ko norėjau pasiekti — nepasiekiau.

Kas buvo draugu palydovu—ten, pakalnėje, liko.

Mano skaisčioji žvaigždėlė — apsidengė rūku.

Mano spėkas — kova pakirto.

Mano gyvenimo laimę — šiaurieji vėjeliai išnešiojo...

Ir sukniubau po gyvenimo našta, o pragaro juokas palydėjo mano ausis...

Aplink tyła. Ar čia kapai? Delko tarp žmonių aš žmogaus nematau? Jūs man esate kars-tai iš viršaus balti, o viduje supuvę!.. Jūsų akys tai kvailio žvilgsnis...

Jūs šypotės?! Gerai, kad mokate juoktis. Aš jau senai juoką pamiršau. Kas juokas? Tai paties savęs apgaudinėjimas! Aš apgaudinėti savęs nenoriu, užtat ir nesijuokiu...

Jūs sakote — aš sergu. Gali būti. Bet tuomet jūs esate gyvais lavonais!.. Lavonais!! Ar jūs žinote, kas yra lavonas? Tai kiekvienas iš jūsų!.. Tik pažiūrėkite į save!.. Gyvi lavonai!

Sakote, mano protas pamišęs. Tuomet jūs — bepročiai!

Sakote, neturiu širdies. Ar kas nors iš jūsų ją turi? Ne! Ką reiškia žodžiai — turiu širdį, ar jūs žinote? Ne! Kas turi širdį ir jos balso klauso, tas myli net ir paukšteliu, vabalėliu... Jūs juos žudote! Jūs patys savo širdis išplėšėte, nes neturite meilės! Jūs ją pardavėte už pigią kainą... Štandie jūs ne žmonės, nes jus galima nupirkti, kaip kad perkami yra galvijai!..

— Ligonis nuvargęs, akis užmerkęs, giliai atsiduso ir užmigo. Tik tuomet maloni šypsena pasirodė veide, lyg, rodos, svajojamoji jo laimuzė pabučiavo.

V. Endziulaitis.

Mokslui Pasibaigus.

—x—

Prabėgo, praūžė tie mokslo metai, kaip srauniosios Šešupės vandenėlis, kaip linksmoji mintis greitasparnė, taip greitai netikėtai, rodos, viena valandėlė tas viskas atsitiko.

Atostogos!.. Kiek jos džiaugsmo suteikia, kiek saldžių svajonių... Aplankyti gimtinę, tėvučius. kūdikystės draugus, su kuriais praleidau tas laimingas dienas, kuomet dar nežinomi buvo pasaulis ir jo vargai. Nuskristi ten, kur kiekvie-

nas takelis šimtais kartų išvaikšnotas, kiekvienas medelis žinomas; ten — į laukus, kur bitutės zvimbia, saldu medutį rinkdamos, kur linksmų plaštakėlių pulkai, po pievas gėlėtas žaidžia, paukštyčių balsai kur nemistoja skambėję. O miškas žaliasis, upelis, sodai, javiniai dirvoje vėjelio supami, lyg jūros vilnys bangelėms lialiuojas; nuskristi gimtinėn, ten — kur dykka sveikata maloni, atgaivinti sau krintine tyru oru pakvėpuoti...

Kaž kokia slaptinga jėga traukte traukia iš miesto šaltų mūrų, dulkėtų, troškių gatvių, ten į laukus, kur viskas gera, malonu. Tik tas linksmašias svajones sudrumsčia liūdesys, suvirpa siela lyg ką blogo pajutusi. Kas gi ją slėgia? Ko ji taip plaka?..

Greitai keliausim, reikės skirtis su mylimiausiais draugais. Dvejus metus draugėje dirbus, dabar reikės juos apleisti, palikti. Palikti tuos, kurie, išskridus man iš gimtinės guštelės, buvo vietoje namiškių, su jais sukūriau naują šeimą, naują mokslo gyvenimą, dalinomės mintimis, svajonėmis, laimė, vargais... Dabar... vienu momentu reikės išsiskirti... Kada pasimatysime?.. Kur nuneš mano menką valtelę amžinai neramios, audringos gyvenimo bangos?..

Delto ir spaudžia liūdesys, nervingai plaka širdis, o tyra deimanto raselė — gaili ašarėlė kartais nurieda per skruostus... O kokia skaudi, tu beširdė, sielos audra!..

Štai jau viską susiruošę keliaujam iš miesto... susijaudinę, susikrimtę, tyliai, be balso, rodos, kokia tai mirtina tyła užviespatavo, kurios niekam negalima sudrumsti...

Liekasi pažystami žmonės, mūrai...

Štai jau ir Šešupelės tiltas, kur puikiai pava-sarėlio vakarais, sustoję būreliais, žiūrėdavom, kaip ritas banga už bangelės, viena kitą vydamos, susimuša į krantus, subyra į tūkstančius lašelių, sublizga rausvos saulutės spinduliuos; kaip žvytės paviršium iššoka pamatyti saulutę. O krantų žalumynuos lakštutė savo giesme užburdavo siela. Sudeiv, Šešupė!.. ir tau, Naumiesti, kur tiek laiko mus priglaudęs laikiai, kur mūsų kelias ateitin tiesti pradėtas... Ir Šešupėlė ir jos tiltas, Vinco Kudirkos atminimuos aprašytas, pasiliko, mes vis tyliai, be balso, keliaujam. Bet sielos. Oi daug, daug jos kalbėjosi, pasakojo tas linksmas draugiškai praleistas valandas, tuos bendro darbo rūpesčius.

O štai tuojaus reikės kiekvienam savo keliu keliauti... kaip skaudi toji mintis!.. Lyg tamsi naktis savo šaltais sparnais uždengia gamtos grožę... Sustojome visi lyg liepto galą prilipę... Ner-

vingai kilojos krūtinės, rodės, pliš siela iš skausmo.

Tas atsisveikinimas... tas tylus, virpantis, paskutinis "Sudiev"... Verkiau... ir kentė siela... ašaros skaudžios degino skruostus ir temdė mėlynas akis... Kaip daug tuomet pargyventa!..

Važiuoju. Aplinkui laukai, visur žalia, žiedų vainikais, lyg puikiausiais kaurais žemelė nuklota. Taip meiliai saulutė šypsos, vėjelis vos gir-

dimai čiučiana medžių lapelius, kaž ką slaptin-ga jiems pasakodams. Linksmi paukšteliai gie-da imną Pasaulio Kūrėjui. Viskas taip puiku, iškilminga, tik man visur tamsu ir juoda... Vien tik girdisi tas paskutinis, pilnas skausmo "Su-diev"... Ašaros vis rieda... skausta sielą... ir klausiu: "Kuomet pasimatysime?.. Kuomet vėl būsim draugėje?.. Atsakymo negirdėti...

Draugai jau toli... toli...

ANTANAS S. POCIUS,

Beethoveno Konservatorijos direktorius, kompozitorius, Chicagos Vyčių Apskri-čio choro vedėjas. Jam vadovaujant, choras š. m. kovo 30 dieną Arian Grotto Temple teatre stato operetę — "Klaipėdos Jūle".

Pr. Genys.

Paskutinēj Valandoj.

O Dieve!.. Tai lietus?.. Perkūnas?..
Žaibai ar patrankos taip griauja?..
Gal pasakų smakas galiūnas
Ipykęs piktai nerimauja.

Kas ten?.. Ar tai debesys kīla?..
Ar audra padangėmis žaidžia?..
O, trokštu... staugimas netīla...
Širdies atgaivinti neleidžia.

Sutemo. Tik ūžia berybės,
Blikčioja liežuviai ugniniai;
Ir skieja trenksmai į tolybes,
Lyg rudenio paukščiai trėmtiniai.
O aš... Jau tris kartus saulute
Per dangų skersai nuriėdėjo.
Ir kartą, ketvirta žvaigždutė
Skaisti rytuose sužibėjo.

O aš... tarp lavonų... žaizduotas...
Trys dienos — lyg metai praslinko.
Vėl trenksmaš. Kada ašarotas
Išskrisiu prie būvio laimingo?..
Bet štai, lyg nutilo kanuolės...
Gal teks dar savus susitikti...
O ten?.. Ar tai naujos gurguolės
Pasislėpė priešų sutikti?..

Aš bėgsiu. Paliksiu aš draugus!..
Jau jie nebegrįš į tėvyne...
Aš bėgsiu per girias, per laukus
Pasiėksiu brangiąją gimtinę.
Bet kas?.. Negaliu aš?.. Per silpnas?..
Juk aš didžiavyris, galiūnas!
Aš bėgu!.. tvirtybės aš pilnas!
O kas gi?.. Žaizduotas man kūnas...

Tai aš?.. Negaliu sujudėti?
Kraujuose paplūdęs vis kenčiu?..
O audra neliauja bildėti.
Jau... artimą mirtį... aš jaučiu...
Draugužiai! Nors vandens lašelį!..
Sūvilginkit lūpas sausąsias!..
Pargrižęs į laimės namelį
Užmiršiu šias kančios kietąsias.

O štai... jau saulutė šviesi patekėjo
Į atlaidus linksmi keliausim!..
Bet kas?.. Ar tai žemė nūnai sujudėjo?..
Sudiev! Tuoj priešus nukausim!..
O kaip nusibodo!.. Ir kūnas sutinęs,
Žaizduotas nusilpo, be jausmo...
Kur laimė?.. Jau mirštu... šviesos nepaži-
Tėvynė... dėl tavęs... tiek skausmo... [nės

Taip jaunas kareivis vis laukė minutės
Gyvenimo saulėto ryto.
Svajojo žaizdose tris dienas, naktutes,
Bet laimė dėl jo nebusvito...

Jis žuvo už laisvę brangiosios tėvynės.
Garbė tau, jaunuoli, didžiausia!
O audra nutilo. Ir kūnas sutinęs
Užmigo svajone giliausia.

—x—

J. Naruševičius.

LIEŽUVIS.

Žmogus didžius daiktus
Gali padaryti,
Bet negal liežuvio
Savo suvaldyti,
Kurs, kaip nelabasis,
Kelią mums pastoja
Ir daugiausia pikta
Kalbant išnešioja.

—x—

J. Naruševičius.

Tylėjimas — vaistas geriausias
Prieš piktą žmogaus apšmeižimą;
Palaimintas, kas susivaldo,
Tylėjime tur' apsigynimą.
Bet vargas tam, kurs už šmeižimą
Šmeižimu nor atsimokėti
Ir užsikarščiaavęs negali
Bent valandėlę patylėti.

—x—

J. Naruševičius.

PRADŽIA IR PABAIGA.

Viskas, kas prasided'
Šypsena saldžia,
Turi pasibaigti
Ašara karčia.
Niekio šiam pasauly
Nėra pastovaus
Ir po juokų verksmas
Lydi mus tuojaus.

—x—

Pr. Lemberys.

PRANAŠYSTĒ.

Varvės iš plieno kardo kraujas,
O saulės gės skaidri šviesa
Ir verks žvaigždynų skliautas naujas,
Į žemę kris kraujų rasa...
O Dėmons pragaro juokais

Sudrums ik dugnui okeanā,
 Aptemdys dangū... ir trenksmais,
 Prakeiks tai visa, kas gyvena...
 Tuomet tik meilės liepsnų pīlys,
 Tik atdūšiai tylīos maldos,
 Išēlusias bangas nutildys
 Ir laimē vėl pasauliui duos.

Bet daug greičiau akmuo pražīs
 Ir plieno kardas sulapos,
 Negu pasauly tarp žmoniū
 Vėl meilē subujos.

—x—

Pr. Genys.

VAKARO TYLA.

O vakaro tyla, tyla palaiminga!..
 Kerēji jausmus ramumu!
 Nē girios ošimo!.. nē aido žavingo!..
 Tik švieti kilniu tylumu...
 Dar vakarai dega, lyg širdis liepsnoja
 Tarp meilės svajoniū kilniū!..
 O siela nurimsta, lyg sapnā sapnuoja
 Pasiēkus padangiū žydriū...
 Ir lyg užsimiršēs likimo vargužiūs,
 Jauti prakilnumā gamtos!
 Nurimsti svajonēj, lyg jauti laimuzēs
 Gilybēj kilniosios sielos...
 O tyla žavinga!.. Tu meilės dievaitē!
 Ramybēs šalis vakarū!
 Apglobki pasaulį: lankas ir giraites,
 Sužadink kvapumą gēliū!..
 Diena jau užgeso, naktis atkeliavo...
 Suskambo tolyje daina!..
 Suskambo, skambējo... jautriai nuliūliavo
 Ir dingo prakilni gaida...
 O vakaro tyla, širdies numylēta!..
 Ramybē svajoniū šaly!..
 Priglauski krūtine... Kad jai pažadēta
 Vien meilės liepsnoti ugnij!..
 Palaimā tikrājā tada tik pajausiu!..
 "Laimingas" pratarsiu skambiai!
 O vakaro tyla!.. Širdim prisiglausiu,
 Nes laukiu tavēs neramiai!..

—x—

Gerb. Dr-gui Jonui Valaičiui.

Pamatēs beauštanti rytā
 Išėjau anksti su aušra,
 Išvysti laukā gēlėmis kaišytā,
 Gērētis blizgančia rasa.
 Matyti derlinguosius laukus,
 Kuriuos Tau reikēs užsēt,
 Nešti šio darbo vargus
 Ir daug jaunū jēgū padēt.

Išėjai vedamas idējū
 Tau paskirtu keliu.
 Aš gi Tau nuoširdžiai linkiu
 Sutikti laimē pakeliu.

*Aidilutas.**A. Panemunē.*

—x—

A SONNET.

The world is quiet and at peace,
 The winds are silent and still,
 Birds' sweetest warblings cease,
 Silence the world doth fill.

I wonder in the lonely shade,
 Thinking of friends past and gone,
 Mother, who is still my own
 Mother, noble, true and kind,

I hear her voice in the wind,
 O beauteous image that ne'er fade,
 With those sweet smiling eyes,
 Mother, thee alone do I prize.

A. Grenis.

—x—

CONSTANCE.

I.

Oh, how lonesome am I feeling,
 With you so far away,
 Oft times there comes stealing
 A sorrow dark and grey.

II.

And oft I gaze around
 To seek some one like you
 But none I've ever found
 So noble, kind and true.

III.

Oh how lonesome am I feeling
 To thing of you I left behind
 When the bells are sweetly pealing
 Old memories come to the mind.

IV.

When the stars are brightly beaming
 In the calm and silent night
 I'll be sweetly of you dreaming
 By the fire's burning light.

V.

Oh, my Beloved, so far away
 Like one gone to Paradise
 Sweeter you grow each lonely day
 You only do I prize.

VI.

And while so near, yet so far away
 Oft drop a greeting line
 A kind thought send each day
 To make life all sunshine.

"Pat" Antanas Grenis.

Rebirth of Lithuania.

A mysterious fellow is Father Time — full of idiosyncrasies and eccentricities. A cosmopolite and universal stroller too. Father Time the friend of the innocent and the oppressed and the only vindicator of every wrong comes forth tearing aside the mask of hypocrisy and revealing to the entire world the heroic struggle performed and gallant deeds of valor enacted by a little nation of Lithuania. Peregrinating from the many countries of Europe and far across the wild Atlantic amidst its fierce conflict of stormy billows comes Father Time announcing to the civilized nations the gladsome tidings that Lithuania is free once more — set loose from its bonds of tyranny and slavery.

Lithuanians! ought not our hearts be made more buoyant and full of gladness at these tidings? Man as we all know was born for the acquisition of happiness and enjoyment. What greater pleasure can we now desire than to see our Beloved Lithuania free once more? We, young Lithuanians like true philosophers ought to forget our present little cares and put off till the morrow all apprehensions and fears regarding the present. Let us work heart and soul for our Beloved Land. Nothing ought to be too good for our little nation, nothing too big or too great and nothing too small. We ought to delight in talking about Lithuania. "Out of the abundance of the heart, the mouth speaketh". It should make no odds where we go — when we may peregrinate we ought to carry always Lithuania in our hearts. Even though we are far away from Her — the distance ought to increase the enchantment and longing. Memory ought to wake us up and stir the very depths of our souls. Wake up — all ye Lithuanians and do everything that is in your power for the welfare of your nation. Lithuania depends on us! — Won't you give Her a helping hand? We ought to have the feeling to give ourselves up wholly to Her and to desire to suffer for our Beloved Land and at the same time we will be joyous and glad — for everything that we do for Lithuania — we do for our race.

Anthony "Pat" Grenis.

CATCHING THE FROSH OFF GUARD.

Freshman discomfiture does not always come through organized rushes and rules. The unwary lad entering any college may find himself hopelessly confused by serious-faced upperclassmen if he ventures to ask the location of one of the college buildings. He will probably be sent all over the campus before he is told correctly. Then there are always the solicitous sophomores who wish to confer "privileges" on him. At Alma College, one of Michigan's small colleges, many a freshman has been known to pay a "radiator tax" with the last dollar of a dwindling allowance, drained by the demands of books and such necessities, only to learn later that the "tax" went toward paying for a sophomore "spread." Tickets to the well-house, a pretty little stone shelter over two drinking fountains and several popular stone benches, are sometimes offered "for sale" by University of Indiana sophomores to unsuspecting freshmen.

Alma College has also an "honorary" society to which extreme freshman verdure is the admission requisite. The society is known by different names as college generations come and go, but its purpose never varies. No man who has not been initiated may know its secret rites, but rumors of fly paper baths, midnight graveyard vigils and other ceremonies are heard each year. Freshmen who qualify for membership by being exceedingly green or exceedingly fresh are usually noticeably subdued after the initiation. But they never forget the rites, and they remain unswervingly loyal to the society in later years, when they are "honoring" new freshmen.

Delta Alpha week at Dartmouth is a period of rigorous freshman training. Each night dormitory meetings are held at which freshmen perform for upperclassmen, singing songs they have never heard, reciting nursery rhymes with appropriate gestures, orating on "The Whiteness of the What" or some like subject. During the day the new men, each wearing a distinctive costume to show which dormitory he lives in, fish in watering troughs, roll hoops, wheel dolls to class and direct such traffic as Hanover can furnish. A nearby stream has replaced the town water trough as the scene of official duckings, the favorite means of discipline.

Freshmen at Kansas University have to walk to classes every day from their fraternity house or rooms, although upperclassmen usually travel the distance of more than a mile on trolley cars when they are in a hurry. Freshmen, too, who

L. VYČIŲ 4 KP. BEISBOLO ČAMPIONAI.

Pirmoje eilėje sėdi (iš kairės): 1. A. Laurynaitis, energingas žaidėjas, 2. V. Bruožis, "mascot", 3. V. Beveršis, "shortstop" ir gaudytojo pagalbininkas;

Antroji eilė sėdi (iš kairės): 4. P. Šmitas, "third baseman", 5. P. Laurynaitis, ratelio manageris ir "pitcheris", ratelio žvaigždė, 6. kun. prof. B. Urba, didelis sporto mėgėjas, dalyvavo kone visuose žaidimuose, 7. S. Šimulis, kuopos pirmininkas, nenuilstantis darbuotojas, kuris suteikdavo beisbolininkams didelę pagalbą, 8. J. Zeringis, einaš kapitono pareigas, 9. K. Šiurna, "pitcheris";

Trečioji eilė stovintys (iš kairės): 10. J. Martinonis, energingas žaidėjas, 11. Kondokas "catcheris", 12. J. Macas, gabus gaudytojas, 13. J. Šemaitis, "Cheers" organizatorius, 14. V. Laurynaitis, gabus žaidėjas ir "pitcheris".

Grupėje nėra A. Leknicko, A. Banio, R. Talmono, E. Rimkaus. Jie taip pat pasižymėję žaidimuose.

Antroji dalis, kuri yra prisidėjusi prie laimėjimų, būtent, Vytės mūsų jaunosios rūterkos, kuriuos buvo susiorganizavusios tikslu pagelbėti žaidėjams ir pakelti kuopos vardą: A. Petroniūtė (pirm.), O. Papieviūtė, O. Maciūtė, O. Mockaitė, O. Rūkštelė ir E. Mockaitė.

Sekantieji yra prisidėję pinigais. Kai kurie yra aukavę po penkines ir dešimtines, būtent: kun. Ig. Albičiū, kun. P. Vaitukaitis, kun. B. Urba, S. Šimulis, A. Benaitis, K. Gervilis, A. Petrulis, E. Benaitė, p-lė Vitrikaitė ir kiti mažesnėmis aukomis.

Didelių džiaugsmų tenka pažymėti ir kartu tarti ačiū Lietuvos Vyčių 4-tos kuopos darbuotojams, kurie padėjo ir suorganizavo galingą beisbolininkų ratelį. Per visą vasarą jie sėkmingai žaidė su visais Vyčių "tymais" ir net lygoje laimėjo pirmąją vietą arba čempionatą. Graži sidabro vaza, kurią dovanojo Chicago Vyčių Apskritis, yra jų pasižymėjimo ženklas.

Iš širdies linkime ateity taip pat uoliai darbuotis sporto srity.

Valio! Tegyvuoja Sportininkai!

Valdyba.

ride back, must yield their places to upperclassmen on the cars.

The new University of Vermont student early in the fall carries with him a tin can on the end of a rope fastened about his waist. "Can it!" comes the call from the throat of a sophomore or upperclassman, and the freshman lets the can fall to the ground, then centers away to a respectful distance with the can rattling behind him.

S. V. Žibas.

SOME SUGGESTIONS TO JUNIORS HOW TO STUDY.

To those who are lost in the sea of proper study and to those who are anxious to get the most out of study I suggest that:—

1) Always be mentally alert, mind free from prejudice and be ready to accept truth from authority.

2) Have a genuine interest in the subject, you are studying. For it is 'interest' which gives one the "pep" and "energy" to overcome the difficulties. If you cannot feel any interest for the subject, exert your will power to become master, or drop it until you are better prepared to show intelligent in the subject.

3) Classify your ideas so that you can call upon them when you are in need of them. Study the arrangement of a show window or a well kept store.

4) Aim to master what you take. Do not take too many studies at once, and avoid too many outside "studies." Then try to handle your studies so that they stick.

5) To make your studies stick, first take a general survey of the subject by reading the book from cover to cover, and get the main divisions in mind. Do not skip the preface, introduction, table of contents, appendix or index. Sometimes they contain the secret of the entire work.

6) After touching their "High points", begin to study systematically, outline each chapter or subject, *underscore* the important points in each paragraph and mark all difficult parts where you want help. Then bring them out in class.

7) Study your outline carefully and try to reconstruct the text in your own words. It will enable you to speak on a given topic and will show the interrelation and relative importance of the various parts.

8) Review constantly by going back to the first page of the book until you are perfectly familiar with every detail. This is the best method for developing your memory.

9) Apply the law of "Association of ideas" so that, when a topic is mentioned you can from your familiarity with the detail's tell something important about the subject. The topics should mean as much to you as the familiar words, church, Knights of Lithuania, mother, home, dinner etc.

10) Eliminate unnecessary work as much as possible by applying the method of contrast, when you find out that two things are opposites. Learn one subject thoroughly and you will know the most important properties of the other without effort.

11) Apply the imagination judiciously try to visualize what ever you are studying so that you can see it "In the minds eye" whenever you wish to.

12) Find a practical application of the facts you learn, either how you can use them in your daily work or as help in the principals that guide your life.

S. V. Žibas.

A. A. VYTĖ ONA DAINELIŪTĖ.

L. Vyčių 14 kp., Cicero, Ill. narė. Šių metų sausio 9 dieną beširdė mirtis pakirto gyvybę. Turėjo 17 metų ir 8 mėn. amžiaus. Buvo darbšti ir gabi, ypač vaidila scenoj. Ne tik jaunimas, Vyčiai, bet ir didi dalis Cicero lietuvių apgailestauja ją.

Ilgai ji bus mūsų atminty. Tebūna jai lengva šios šalies žemelė!

Juozas Vaidevutis.

Darbas Veda Prie Tikslų.

I.

“Tik dirbantys laimi”, sako patarlė. Ir tikrai, jei žmogus tik sėdėtumei laukdamas keptų karvelių atskrendant burnon, tai aišku, nieko nesulaukus tektų mirti badu. Teisingai sako patarlė: “Verkia duona tinginio valgoma”. Užtai ir stengiasi kiekvienas tą valgomą duonos kąsnį užsidirbti.

Žmogus, norėdamas pagerinti savo būvį, atsiekti kokį nors aukštesnį tikslą, turi dirbti ir tik darbu teatsieks norimų vaisių. Nė vienas dar nėra atsiekęs savo tikslo miegodamas, arba nuo šilto kakalio (pečiaus) bijodamas atsitraukti, bet tik — dirbant, drąsiai, be baimės, žengiant, nežiūrint jokių kliūčių, dygiais erškėčiais, o ne kvapiomis rožėmis, klotu gyvenimo keliu.

Bet kartais taip nutinka, kad ir silpnavalis, taip sakant — lepšausis žmogus įgauna tvirtą būdą ir jėgų kovai su gyvenimo bangomis. O tai ypatingai atsitinka pamačius tvirto būdo tipą gyvenime, kurį tuoj ir norisi pasekti, taip daryti, kovoti, kaip ir jis. O jei prie to dar prisideda ir išmintingas patarimas, paraginimas, tai tikrai galima tikėtis, kad ir iš silpnavalio išsidirbs tobulas, žmonijai naudingas individas (esybė).

Tik su patarimais ir paraginimais reikia būti labai atsargiu, nes jau senai žinoma, kad sausos moralės taisyklės nepadaro jokio įspūdžio nei vaikams, nei suaugusiems; neužgauna jų sielos stygų. Geriausia gyvenimo mokykla yra darbas ir doras pavyzdys, o privadžiojimai, išmėtinėjimai, tai tiek tik pagelbsti žmogui, ką ir katinui, suėdusiam lašinių gabalą ir patenkinamai besilaikančiam, kai virėjas išmintingais žodžiais išmėtinėja ir privadžioja apie blogumą jo darbo.

Privadžiojimai mažai gelbsti net ir tuomet, kai yra paremiami realiais faktais. Delko? Mat, žmogus, kartais ir labai norėdamas sekti tais išmintingais patarimais, puikiais pavyzdžiais, neturi jėgų kovai su savo blogais palinkimais, jau nuo mažumos jame įsivyravusiais. Nors ir jaučia juos, žino, kad tai negera, bet nestengia persilaužti savęs. Jam pasakojami idealai taip ir lieka nepasiekiamais idealais; ir liūdnai turi prisipažinti savo silpnybę, savo gailestį, negalėdamas ne tik prisipažinti prie jų, bet ir sekti juos.

Su tokiais žmonėmis besikalbant, dažnai tenka išgirsti nusiskundimų, kad jisai yra žuves, kad jau nestengias savęs suvaldyti: perdaug jau įsivyravę pikti palinkimai. Nurodžius, kaip kovoją garsūs pasaulio žmonės norėdami atsiekti

savo tikslo, jie nors ir supranta, bet kartu pajunta tik dar didesnį savo puolimą ir temoka ištartį: “taip — bet”... Ir iš to “bet” reikia suprasti, kad jie pilnai supranta, kad tai galima atsiekti, kad galima save suvaldyti, bet jau jisai yra perdaug puolęs... Tokių žmonių visas gyvenimas ir susideda iš begalinių tų “bet” ir drąsiai galima pasakyti, kad jie yra nelaimingi, vergai savo palinkimų, kurie vietoj kovos težino tik “bet”...

Taigi su tokiais žmonėmis, norint jiems įkvėpti darbo pamėgimą, reikia labai atsargiai elgtis. Jiems nieko negelbės, jei pasakysime, kad Walter Skot'as, arba kitas, dirbo 18 valandų į parą, delto ir atsiekė savo tikslo, o patsai, tai, gal, tiek valandų praleidi tinginiaudamas. Jisai tik nusistebės ir gana. Kas kita būtų, jei pasakytumėm: “dirbk į dieną 20—30 minučių tam tikrą, tik vieną, darbą, ir praėjus metams patikrink vaisius to darbo, pamatysi, kaip daug atsieksi”, jei tai dar parėmus keletu pavyzdžių, tai vargiai besurastumėm jau taip blogą žmogų, kuris nors iš smalsumo norės iširti savo jėgas. Na, o jau pradėjus, tai tikrai galima sakyti nemes pradėto darbo, pamėgs jį ir gali atsiekti tai, ko visai nesitikėjo. Nereikia užmiršti, kad didžiausia žmonių nelaimė, neduodančia tobulėti, yra nesupratimas, nevertinimas savo jėgų ir nepasitikėjimas savimi.

Kiekvienas turi atsimiti, kad genijumi nėra vienas negimė: juo galima likti net ir su vidutiniais gabumais, reikia tik dirbti ir dirbti; atiduoti pradėtam darbui visą savo energiją, visą gyvenimą, visas jėgas ir tada galėsi tikėtis norimų vaisių.

Daugelis pasaulio genijų jaunikaičiais būdami dar nėkuom ypatingu neatsižymėjo. Mokykloje kai kurie buvo skaitomi niekam netikusiais, bet stoję į gyvenimo kelią, arba ir daug vėliau, pajute kokį nors akstiną, privertusį siekti to ar kito tikslo, pradėjo kovoti su gyvenimo kliūtimis, ir kuo didesnės buvo kliūtys, kuo sunkesnė buvo jų pergalė, tuo garbingesnis buvo laimėjimas.

Daug yra žmonių, kurie nekreipia dėmesio į savo gabumus, nes juose tūno mintis, kad vis viena, kaip nesidarbuosiu, o vis nieko ypatingo neišeis, — juk aš ne genijus. Jei tokie žmonės suprastų, kad taip vadinamas genijus yra vaisiumi tik neatlaidaus darbo, tai, gal, dauguma pajustų noro išmėginti savo jėgas, arba bent atyčiau atlikti savo pareigas. Žmogus turi jausti savo “aš”, neprivalo atsikalbinėti: “aš negaliu, nesu tiek ga-

bus, visus nepaseksi" ir tt. Turi išdirbti savo gabumus, o tada nereiks vartoti tų baisių žodžių...

Nereikia manyti, kad gabumas tegalima išdirbti tik švaresniais darbais, o ne juodadarbiais. Gyvenime dažnai pasitaiko matyti žmonių nekenčiančių dirbamo darbo ir sakančių, kad tik vargas arba reikalas verčia tai atlikti, o jei ne, tai...

Juk ir menkiausiu darbu galima daug atsiekti naudos, puikiai galima išlavinti savo būdas besistengiant tą, kad ir menką, darbą atydziai, šyriai ir teisingai atlikti. Būdamas neištikimu mažuose dalykuose, aišku, didesniuose nei tiek nebūsi patikimas. Valdininkas, amatininkas, paprastas lauko darbininkas ir kiti, atmestiniai dirbdami savo darbą, be reikiamos domės, darbštumo, — nieko žymaus nepadarys, kad ir gautų tokį darbą, kuris ir atatikų jų svajonėms. Vienas jaunikaitis nusizudė tik dėl to, kad "norėjo būti žmogumi", o privertė likti "pirkliu". Bet tuom jisai parodė, kad buvo individas nevertas ir pirkliau būti. Didžiuliame gyvenimo rūme nėra nė vieno menkniekio, kuris galėtų skaitytis nesvarbiu: čia nėra skirtumo tarp menkos krautuvės ir mokslininko kabineto, tarp amatininko kūjo ir rašytojo plunksnos, tarp menkos pavargėlio bakūžės ir turtuolio rūmų; skirtumas tik, kaip žmonės žiūri į savo pašaukimą, savo pareigas ir kaip jas atlieka, o šiaip tai visi luomai, visi darbai yra vienodi. Iš to seka, kad jei ir ne viskas, tai labai daug atsiekama gyvenime tvirta valia ir darbu. Negali būti tokio darbo, kurio būtų negalima išpildyti; nėra tokio tikslo, kuris būtų neatiekiamas esant norui ir pasiryžimui. Tvirtavaliui žmogui niekas negali būti kliūtimi: turto trukumas, mokslo ir tt. Jisai visa pergales ir atsieks tikslo, jei tasai tikslas nebus kreipiamas į blogą, nes tada sutinkama savimi nepasitenkinimą, sąžinės išmėtinėjimą ir visas darbas lieka sutrukdytas.

Šios mintys daug kam gali pasirodyti perdėtomis, bet ištikrųjų taip yra. Tai parodo daugybė gyvenimo pavyzdžių, kad žmonės tikslo atsiekė tiktai darbu ir tvirtu pasiryžimu.

Buė turtingais žmonės sako, kad netekimas turto yra didžiausia nelaimė sugriaujančia visą žmogaus gyvenimą. Taip. Netekimas turto yra pražūtingas tik tuomet, kai žmogus visai pasiduoda apatijai, įsitikinimui, kad "praeities negražinai". Tiesa, — negražinai, bet užtai reikia taip gyventi, kad tos praeities ir negailėtų, o negailėsi — jei nebus nė vienos valandėlės praleistos veltui: jei myli gyvenimą, jei esi prisirišęs prie jo, tai neleisk laiko veltui, nes tai yra medžiaga, iš kurios visas gyvenimas yra išaustas. Juk ir visas amžis nestengs atlyginti praleistos tik vienos minutės, nes ką galėjai atlikti tą minutę, jau neatli-

kai, o sekanti turės savo darbą, kitą paskyrimą. Ir taip bus, nors gyventumei ir keletą amžių. Jau nas žmogus gali būti senesnis ir už senį darbo valandomis, nes kas iš ilgo gyvenimo, jei jisai buvo praleistas tik prie kortų, degtinės ir dažnų, sveikatai kenksmingų, pasilinksminimų. Juk tos valandos, tasai laikas taip greitai bėga, net jaučiamas ir "duris užsidarius", kaip sako patarlė. Niekados nereikia užmiršti, kad laikas — pinigai, ir už pinigus brangesnis. Kiekvieną valandėlę reikia išnaudoti, nes kiekviena valandėlė slenka prie mūsų nešdama didžiules brangenybes, ir jei jos neišnaudosime, tai atsitraukia jau amžinai ir kita valanda jau atneša kitas dovanas. Teisingas yra posakis, kad prarastą turtą galima atrasti darbu, sveikatą tinkama dieta, bet nesunaudotas laikas jau dingsta amžinai.

Dažnai girdime sakant, kad jau tik kelios minutės tėra ligi pietų, arba išvažiavimui, užtat nė neverta jau imtis darbo. Bet daugumas genijų kaip tik tokias valandas išnaudodami liko garsiais. Juk, gal, tos be naudos praleistos minutės ir tau laimę, pasisekimą lėmė.

Jau ką šiandien nepadarei, gal niekados negalėsi padaryti. O gal daug tau laimės lėmė? O nepadarydamas, ką privalėjai, gal, padarei didelius nuostolius, kaip tai atsitiko kartą su vieno gelžkelio konduktorium. Tai buvo linksmas ir malonus vyrukas, bet viską darė neskubėdamas, nekreipdamas dėmesio į laiką. Vieną vakarą baisei pustė ir traukinys turėjo sustoti, o tomis pačiomis vėžėmis turėjo atbėgti greitis traukinys. Vyresnysis konduktorius liepė užpakaliniame vagonė padegti raudoną žibintą, bet tarnas nesiskubindamas apsirengė, išmetė "ant šalčio" ir išlengvo ējo. Nuėjus keletą žingsnių išgirdo jau atbėgant greitąjį traukinį ir po valandėlės susimusė. Pasigirdo sužeistųjų vaitojimas, rikšmas. Tarną rado ryto metą sumišusį ir šaukiantį: "kad būčiau žinojęs". Taip, kad būtų neleides laiko veltui, nebūtų tokios nelaimės atsitikę.

Būna valandos, kurios turi daugiau vertės, negu keli metai. Delto laiko joku būdu nereikia matuoti, o vien tik jį išnaudoti.

Garsus veikalas "Dėdės Tamo trobelė" yra parašytas atliekamomis, nuo sunkių šeimyninių darbų, valandomis. Longfelovas išvertė veikalą "Pragaras" išnaudodamas dešimtį minutų, kol kava užvirdavo. Dirbo visus metus ir sunaudodamas tik tą dešimtį minutų atliko labai tobulai vertimą.

Hugo Mileris, sunkiai dirbdamas prie tašymo akmenų, atrasdavo laisvo laiko skaitymui mokslo knygų. Gladstonas visuomet nešiojosi knygas, kad atsiradus laisvai valandėlei galėtų

skaityti; o kiek mūsų laikais jaunikaičių ir mergaičių yra, kurie veltui praleidžia ne tik valandas, bet ir savaites, mėnesius, o tačiau visuomet turėtų atminti, kad nenuilstamas darbas padarė stebūklus. Laikas yra visu kuo, kuo tik panorima, ir ne vienas darbo žmogus brangiai ir labai brangiai užmokėtų už turtuolių arba tinginių praleidžiamas veltui laisvas valandas.

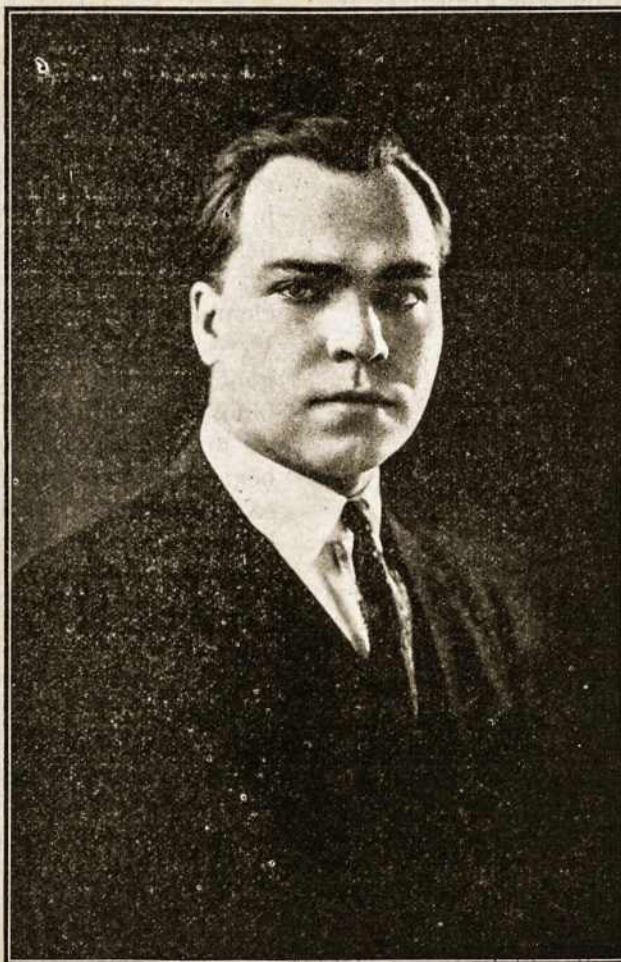
Juk viena diena darbo per kelioliką metų gali padaryti ir labai mokytu, gali iš paprasto gabumo padaryti genium. Tik pamanykite: per valandą galima perskaityti apie 20 puslapių geros knygos, tai per metus bus jau daugiau septynių tūkstančių. Ir ta valanda darbo gali iš vargingo gyvenimo padaryti laimingu; nenaudingą — naudingą; nežinomą — garsiu. Na, o jei su viena valanda galima tiek atsiekti, tai kiek būtų galima sunaudojus kokias penkias, ar daugiau, lais-

vas valandas? Juk žmonėms, paprastai, niekas nestovi skersai kelio, išskyrus jų pačių tinginį.

Reikia mokėti sunaudoti savo laisvas laikas, bet drauge ir stengtis kitam netrukdyti. Kaip kartais biauru girdėti paklausimas: "Ar netrukdu, tamstai? Ir kaip netrukdysi, jei atėjęs sėdi valandą ar daugiau, dažniausia apkalbinėdamas savo artimą arba taip niekus plepėdamas.

Miltonas sako: "Ankstyvas valandas praleidžiu prie darbo. Keliau su ankščiausiu paukšteliu skaitymui gerų knygų arba rašymui. Dirbu kol smegenys nepailsta". Velingtonas sako: "Pradėjus lovoj krutėti, ženklas, kad jau laikas ir keltis iš jos". Franklinas buvo nenuilstančiu darbininku: miegojo mažai, kad tik turėjus daugiau laiko mokslui.

(Dar ne galas).

JUSTAS BALSIS.

Gabus ir prityręs vaidila-režisierius. Jis režisuoja Chicagos Vyčių Apskričio choro pastatyme Operetės — "Klaipėdos Jūlė".

Pastabos.

IŠ VYČIŲ GYVENIMO.

— L. Vyčių Centro Valdyba paskyrė keturias dovanas toms kuopoms, kurios laike š. m. naujų narių vajaus daugiausia prirašys narių. Dovanos šiais metais bus išmokamos grynu auksu — pinigais. Pirma dovana bus 50 dolerių. Ją gaus kuopa aplenkusi visas kitas kuopas skaičiumi prirašytų naujų narių. Antra dovana bus — 25 dol., trečia — 15 dol., ketvirtoji — 10 dol.

Taigi kuopos, prirašydamos narius, pasidarys organizacijos labui, o taip pat turi galimybės išlaimėti pinigine dovana.

Į darbą!

— Centro Valdyba, geresniam šių metų narių vajaus pasisekimui, daro laike vajaus prirašantiems privilegijų. Mokesnis nustatoma taip: už metus — 2 dol., iki Naujų Metų — 1.50c.

Šitie palengvinimai likti Vyčių narių nustos galės su vajaus uždarymo diena, būtent, balandžio 30-tą dieną.

— Pastaram Centro Valdybos posėdy liko nutarta padaryti po Vyčių kuopas maršrutas. Centro siunčiamas asmuo, lankydamas kuopas, smulkmeniai išdėstinės organizacijos stovį, jos svarbiausius reikalus, darys tampresnius ryšius tarp Centro ir kuopų. Taip pat aiškina pašelpos skyriaus reikalą ir darbuosis sąryšy naujų narių Vajaus pasisekimo.

Tokiu Centro įgalotiniu lankyti kuopas bus Matas Zujus, "Vyčio" redaktorius.

— Chicagos Vyčių sportininkų ūpas kyla. Mat, "Pavasaris eina Homestead'o kalnais". Kai kurių kuopų beisbolininkai jau ima taupyti pinigus kelionei į būsimą Vyčių Seimą, kad ten išmėginti savo jėgas. Chicagiečiai į rungtynes per Vyčių Seimą mano pakviesti Clevelando Vyčių sportininkus.

Žiūrėsim, kas bus.

— Būt geistina, kad prasidėjus naujų narių Vajui kuopos smulkmeniai praneštų per organą darbuotę ir pasekmes. Žodžiai žadina, darbui pritraukia ir pavyzdį duoda, kaip dirbti, kad vaisiai būtų.

— Westvillėj š. m. vasario 14 d. Juozas Kleinis nušovė Vytę Oną Vendelskaitę ir pats nusišovė. Priežastis — nesutikimas būti žmona nemylimam asmeniui. Taip, kaip Jonas Kleinis padarė, daro tik nesveiko proto žmonės. Apgailėtina, kad del tokių tur žūt ir nekaltos aukos.

— Chicagos Vyčių Apskričio choras trumpu laiku išaugo į didelį chorą. Dabar sekmingai ruošiasi prie būsimo koncerto-operetės — "Klaipėdos Jūle", kurią statys š. m. kovo 30 d. didžiuliam vidurmesčio Arian Grotto Temple teatre.

— Chicagiečiai Vyčiai rengiasi atgaivinti Apskričio Dramos skyrių, kurs keli metai atgal rintai darbavosi lietuvių menui. Pajėgų dabar tam darbui bus ganėtinai.

— Norintieji dalyvauti Vyčių ekskursijoje Lietuvon, ruoškitės ir praneškite ekskursijos komisijai.

— Šiais metais Vyčių XII kongresas bus Homestead'e apie vidurį rugpiučio mėnesio. Dienos bus paskelbtos vėliau.

— Homestead'o Vyčiai subruzdavo rengtis prie Seimo. Vieną vakarą žada pastatyti scenoje Sofijos Čiurlionienės-Kymantaitės "Aušros Sūnus", kurs dabar Lietuvoje yra statomas ir daro galiausiai išpūdzio į žiūrėtojus. Jis atvaizduoja lietuvių spaudos apaštalus spaudos uždraudimo metu, jų darbuotę ir pasišventimą.

ĮVAIRIOS PASTABOS.

— Lietuvos nepriklausomybės šventę — vasario 16-tą, Amerikos lietuvių visuomenė, ypač katalikų, minėjo patriotingai. Aukos daugiausia rinkta Vilniaus lietuvių kultūros ir labdarybės reikalams. Visur pasireiškė vienas troškimas ir obalsis: siekti Vilniaus išliuosavimo iš okupantų rankų ir visais būdais padėti vilniečiams varyti sunkią kovą prieš okupantų orgijas.

— Amerikietis Norman H. Davis, pirmininkas tarptautinės neutralės komisijos Klaipėdos klausimui išspręsti, "naują politinę mandrybę" paskelbė. Jis, kalbėdamas Lietuvos adresu, pasakė, kad mažos tautos tur turėt daugiau išminties ir inteligencijos už didžias tautas, kurios bile valandą gal jas sutremti.

Vargas mažoms tautoms šiame pasauly!

— Lenkai žūt būt pasirijo sunaikinti Vilniaus lietuvių tautinį judėjimą. Uždaromos lietuvių kultūros, mokslo, švietimo ir net labdarybės įstaigos, konfiskuojama turtas, atimami visi ištekaliai, kuriais galima būtų palaikyti veikimą. Į kalėjimus kišami ne vien suaugę, bet ir vaikai, daugiausia moksleiviai.

Lenkai, matyt, visai užmiršo, kad jie patys buvo smaugiami ir kad smaugimas visuomet baigiasi nenaudai smaugėjo.

Iš Lietuvos.

Del Vasario 16 d. šventės. — Yra numatyta Vasario 16 d. šventę perkelti į gegužės mėn. 15 d. Bet kadangi toji Vasario 16 diena yra nepaprastai svarbi ir artimai susijusi su nepriklausomybės atgavimo neišdildoma atminčia, kaip teko girdėti, Vyriausybė tą dieną ketina švesti kaip ir anksčiau. Katedroje numatyta pamaldos, Valst. Teatre tai dienai paminėti vaidinimai, taip pat priėmimas užsienių atstovų, užsienių diplomatiniam korpusui. valdžios nariams ir visuomenės veikėjams bus suruoštas rautas. Tą dieną atpuls tik visuomenės dalyvavimas su išskilmėmis ir paradas, kas bus nukelta į gegužės mėn. 15 d.

Projektuojama atidaryti apie 60 žemesniųjų žemės ūkio mokyklų. Dabar kaimuose ruošiami tam tikri žemės ūkio kursai, kuriuose turi paskaitas pereitą vasarą baigusieji žemės ūkio kursų pradžios mokyklų mokytojai. Kaip galutinai paaiškės skaičius lankančiųjų kursų, jie vėliau nuolatiniams žemės ūkio mokykloms, kurių vedėjai bus dabartiniai kursų vedėjai.

Kokainizacija pasirodo, Kaune esanti gana praplitusi. Didžiausia jos mokykla tai paleistuvės, kurios svečius ne vien vynu, bet ir kokainu vaišina.

Negirdėtas prieš karą kokainizmo išbujojimas aiškina dideliu visuomenės nervų suirimu ir alkoholio absoliučiu uždraudimu Rusijoje. Ten žmonės pamainė vieną svaigalą kitu, o iš ten tasai apsinuodinimas persikraustė ir Lietuvon. Ar negalėtų mūsų policija susekti, kur prostitutės gauna be recepto kokaino?

.....Valstybės biudžetas 1924 metams. Šiems metams valstybės biudžete numatoma paprastų ir nepaprastų pajamų 205,372,363 lit., paprastų ir nepaprastų išlaidų 197,021,231 lit., pajamos viršija išlaidas 8,351,132 litais.

Lietuvos Bankas sausio 15 d. turėjo aukso ir sidabro 16,696,230 litų 14 ct., dolerių, svarų ir kitos tvirtos valiutos 50,896,650 lit. 28 ct., banknotų apyvartoje 62,119,006 lit. 22ct.

Nauji žyminiai ženklai. Mokesčių departamentas ruošia projektus naujiems žyminiams ženkliams gaminti. Suinteresuotieji asmenys prašomi tiesti departamentui projektų ir patarimų.

Kiek perveržė gelžkeliai. Per pirmuosius 1923 metų 7 mėnesius Lietuvon gelžkeliais parvežta 1,301,212 keleivių ir 605,404,600 kilogramų krovinių. Per tą patį laiką 1922 metais parvežta 1,201,050 keleivių ir 856,580,600 kilogramų krovinių.

Nauji laikraščiai. Šiemet pradeda eiti daug naujų laikraščių, kaip tai: "Šiaulių Naujienos", "Klaipėdos Žinios", "Lietuvos Keleivis", "Rytas", "Ukmergės Garsas", "Mūsų Mintis", "Mūsų Žodis", "Garnys", "Lauko Darbininkas", "Muzikos Menas", "Keturi Vėjai".

Laukuva (Tauragės apskr.). — Sausio 27 d. š. m., Jaunimo Dr-jos "Pavasario" susirinkimas, kuris delei šalto ir bauraus oro įvyko neskaitlingas. Bet yra ir apsilėidimo tarp mūsų jaunimo. Girdi, ką ten veiksi? nueik — nēr įdomumo.

Mokytojas S. Laucevičius laikė ilgą paskaitą, būtent, iš jaunimo gyvenimo. Kiek susiorganizavęs jaunimas nuveikdavo praeitį ir kiek dabar. Toliau nupiešė santykius jaunimo su socialistais ir davė nurodymų, kaip su jais kovoti.

S. J.

Laukuva. Pradedamoji mokykla pas mus šiemet žymiai pakilo. Jaunuolių karta matomai išsiauklės žymiai

gabesnė. Be pamokų, mokytojas S. Laucevičius mokina jaunuolius įvairių įvairiausių išdirbinių. Mokinių arti šimto.

S. J.

Lenkai norėjo į Klaipėdą atvažiuoti. Drauge su Tautų Sąjungos Klaipėdos Komisija norėjo atvykti Klaipėdon lenkų ekonominės organizacijos atstovai tam, kad vietoje įrodžius savo "interesus" Klaipėdoje. Tik mūsų delegacijai griežtai užprotestavus, lenkams teko savo sumanymų atsisakyti.

Rokfelerio Fundacijos atstovas Kaune. Sausio 10 d. atvyko Kaunan Rokfelerio Fundacijos Europos skyriaus Direktorius med. D-ras H. O. Eversole susipažinti su mūsų Universiteto Medicinos fakultetu ir jo įstaigomis.

Rokfelerio Fundacija pagarsėjusi pasaulio medicinos įstaigų šelpimu ir pagalba kovoti su užkrečiamomis ligomis.

Įmonių ir darbininkų skaičius. Lietuvoje yra 532 įmonės. Jose dirba 11,190 darbininkų. Dvarų yra 2,379; juose yra 15,651 ordinarininkų, 9,801 padienių darbininkų ir 1,464 liuosai samdomų darbininkų.

Išveiviai iš Lietuvos. Praeitais metais nuo rugsėjo 17 d. iki gruodžio 31 d. iš Lietuvos išvyko užsienin 11,249 asmenys, o iš užsienio atvyko 10,749 asm.

Gelžkeliai pabrango. Nuo sausio 1 d. gelžkelių tarifas pakeltas I klasei iki 32 ct. nuo kilometro, II — 16 ct. III — 8 centai. Miestams: Kaunui, Šiauliams, Panevėžiui, Utenai, Biržams ir Klaipėdai nustatytas palengvintas priemiesčių susisiekimas 25 kilom. atstumo į abi paminėtų miestų puses.

Linu apdirbimo punktus steigs. Šiais metais manoma įsteigti apie 4 linų apdirbimo punktus ir tiek pat vaisių ir daržovių džiovavimo punktų. Taigi šie ūkio produktai bus tiksliau suvartojami ir jų gamintojams ūkininkams duos daugiau pelno.

Pinigai plentams taisyti. Šiemet plentų taisymui ir naujų tiesimui paskirta 8 milijonai litų.

Bolševiko nepagerbė. Leninui mirus Lietuvoje bolševikų agitatoriai išleido atsišaukimą, kuriuo šaukė savuosius sausio 26 d. 1 val. sustabdyti darbą 10 minučių, nes tada bus Lenino lavonas leidžiamas duobėn. Bet iš to tik paaiškėjo, kad tų "savųjų" papirktieji agitatoriai niekie prisigamino, nes niekur darbas nebuvo nei minutei sustojęs.

Atnaujintas susisiekimas su Tilže. Perėmus mūsų vyriausybei Klaipėdos krašte gelžkelius, susisiekimas su Tilže buvo pertrauktas. Vokiečiai už atnaujinimą susisiekimo reikalavo iš mūsų vyriausybės atlyginimo apie 700,000 litų. Mūsų vyriausybė su vokiečių reikalavimais nesutiko. Ginčas tęsėsi iki šio laiko. Pertraukimas susisiekimo darė abiem pusėm daug nuostolių. Nepakenčiamai padėčiai pašalinti mūsų vyriausybė pasiūlė vokiečiams 400,000 litų, nepripažindama nei vienos jų pretenzijų. Vokiečiai su tokiu pasiūlymu sutiko. Tuo būdu likviduotas ilgas ginčas ir vėl atnaujintas gelžkelių susisiekimas Klaipėdos su Tilže.

Ūkininkų Sąjunga padarė sutartį su užsienio pirkliais išvežt iš Lietuvos ūkio gaminių. Javai eina į Švediją, žąsų — į Londoną (Anglijon), raguočiai — į Šveicariją. Viso bus išvežta už 1 milijoną 104,300 litų. Išvežimą atlieka Sąjungos skyriai.

Iš ūkio kultūros. Ūkininkų Sąjunga įsteigė jau mašinų, javų ir kitų krovinių sandėlius Kaune, Klaipėdoje, Mari-

jampolėje, Panevėžyje, Šiauliuose, Utenoje, Alytuje, Šakiuose. Kitose vietose steigiami.

Pasirodo, kad Ūkininkų Sąjunga su tokiu pasisekimu varo akciją šioje ir kitose šalyse, kad privačios firmos neišsilaikydamos konkurencijos likviduojasi.

Šiomis dienomis Ūkininkų Sąjunga užpirko Danijoje didelę partiją daržovių ir pašarinių žolių sėklų. Be to, Klaipėdos krašte per "Laukininkų susivienijimą" perka galvijų, kuriuos skirstys ūkininkams, kad tuo būdu pagerinti mūsų galvijų veislę ir suteiktų Klaipėdos ūkininkams rinką.

Prekių pervežimas per Lietuvą. Pereitų metų gruodžio mėn. per Lietuvą tranzitu pervežta 2,564,000 klg. įvairių prekių. Tų pat metų lapkričio mėn. pervežta tik 363,800 klg. prekių. Tuo būdu tranzitas per Lietuvą taip trumpu laiku padidėjo net su viršum 7 kartus.

Lietuvius rado geležies naugių. "Jaunakas Zinas" rašo: Lietuvos atstovybę Kaune aplankė Lietuvos pilietis J. Goštautas ir tvirtinęs, kad jis pasaulinio karo metu, būdamas apkasuose tarp Rygos ir Mintaujos, atradęs geležies naugių (rūdų) sluogsnį 5 veršokų storumo. Jo tyrinėjimus sutrukdęs rusų armijos atitraukimas ir jis dabar savo paslaptį išduodas Latvijai. Goštautas esąs žinovas ir ilgus metus tarnavęs metalo liejykloje Kijeve.

Klaipėdos laivynas. Klaipėdiečiams priklauso 5 jūros prekybos laivai (6859 reg. tonų) ir 1 jūr. velk. laivas (778 t.); marių ir upių laivų 10 keleivinių ir bugsiravimo laivų, 7 uosto valdybos ir lottsų valdybos laivai.

Iš Lietuvos 1921 m. išvažiavo emigrantų 3452 asmens, 1922 m. — 7350 ir 1923 m. iki spalio 1 d. — 6881. Daugiausia Amerikon.

"Ryto" radio telefonas. Naujas lietuvių dienraštis "Rytas" įsigijo savo radio-telefoną del naujausių žinių gavimo iš viso pasaulio.

Londonas linksmins Kauną. Karaliaučiuje statoma didelė radio stotis. Jai tarpininkaujant galės visoje Baltijoje girdėti koncertus įvykstančius Londone. Pirmiausieji klausomieji aparatai būsią įsteigti Kaune, taipgi Rygoj, Taline ir k.

OKUPUOTOJ LIETUVOJ.

Nauji smūgiai lietuvių mokykloms ir kitoms kultūrinėms įstaigoms okupuotoje Lietuvoje. Lenkų vyriausybė, uždariusi švenčionių gimnaziją, grąso mirtimi pasilikusiomis lietuvių mokykloms Vilniaus krašte. Vilniaus apygardos globėjas pareiškė Vilniaus lietuvių gimnazijos direktorijai, kad visiems gimnazijos mokytojams bus uždrausta mokytojauti, jeigu jie nepristatys ligi 1924 m. vasario 1 d. lenkų pilietybės liūdymų, gi lenkų administracija visokiais pretekstais tokių paliūdyjimų lietuviams mokytojams neduoda. Delei to vasario 1 d. Vilniaus lietuvių gimnazijai gręsia uždarymas delei mokytojų pašalinimo.

Paskutinėmis dienomis lenkų administracija užpuolė Lietuvių Švietimo Draugiją "Rytą", kuri surinktomis iš lietuvių aukomis laiko lietuvių mokyklas.

Neva darydama knygų vedimo reviziją, lenkų administracija konfiskuoja "Ryto" draugijos lėšas. Lenkų laikraščio "Dziennik Wilenski" Nr. 16 žiniomis, lenkų administracija konfiskavo švenčionių "Ryto" kasoje 1800 dol. ir grąso konfiskuoti 7 milijardus lenkų markių Vilniaus "Ryto" kasoje. Mokyklos, palikusios be lėšų, turės užsidaryti.

Vilnius be duonos. Vilniuje sudegė Tiškevičiaus malūnas, kuris teikė visam miestui miltų. Del šios prežasties miestas liko be miltų. Okupantai kreipėsi į Varšuvą, prašydami atsiųsti miltų, bet ir Varšuvoje miltų atšargos nėra.

Stenkos Razino laikai. Vilniaus lenkų laikraščiai daug rašo apie kas kart vis didėjantį ginkluotų būrių skaičių, kurie dienos ir nakties metu užpuldinėja, plėšia ir degina tiek atskirus dvarus, tiek ir ištisus miestelius, net ir traukinius. Okupuotoje Lietuvoje dabar susidarė tokia padėtis, kokia buvo prieš 300 metų Pavelgėje, kai ten viešpatavo Stenka Razinas.

Miškus naikina. Iš okupuotos Lietuvos kasdien išvežama į Latviją iki 100 vagonų miško. Kad sekmingiau eitų miško išvežimas, okupantai mažina net gelžkelių tarifus.

Okupantai atima lietuvių prieglaudos butą. Sausio 8d. Vilniuje okupantų teismas nusprendė iškelti lietuvių mergaičių bendrabutį iš Vilniaus vyskupo kurijos namo, Aušros Vartų g-vė 12. Bendrabuty yra 200 mergaičių. Šiame skaičiuje yra 60 nuo 5 mėnesių ligi 10 metų, ir tarp šių 27, kurios gerai atsimenta, kai milicininkai apsiginklavę šautuvais ir durtuvais 1921 m. spalio m. 5 d. mėtė jas iš prieglaudos Našlaičių gatvės Nr. 16, ir dabar tos mažytės drebėdamos klausia, ar lenkai vėl varys.

Nauji smūgiai lietuvių mokykloms. Klepočiai. (Rūdiškių par.) 5 II, Uždarė vėl mokyklą. Šiomet pirmi metai čia įsteigta mokykla. Pirmiau kaimas buvo neutralės juostos teritorijoje ir del to negalima buvo gauti mokytojo. Šiomet padėčiai kiek pakitėjus, "Ryto" pagalba įkurta mokykla. Mokyklą lankė apie 30 mokinių ir vakarinius kursus 20 jaunuolių. Bet nauji valdovai ir mokslo lietuviams pasigailėjo ir sausio 17 d. atvažiavo iš Rūdiškių policininkas, kuris inspektorius įsakymu uždarė mokyklą. Uždarymo priežastis esanti sodžiaus artimumas prie lietuvių sienos ir kad esa galimas dalykas, jog mokytojas varas agitacija. Mokyklos buto durys ir langai norėta užnspauduoti, bet tuose pat namuose gyvenant žmonėms to nepadaryta, tik priversta pasirašyti, jog mokyklos Klepočiuose daugiau nebebus.

Gervėčiai (Varnonių apskr.) Uždarytos 6 mokyklos. Šiomet Gerviečių parapijoj buvo septynios mokyklos, bet jos visos jau uždarytos.

Gaigaliai. Uždraudė lietuviškai mokyti. Mokslo metų pradžioje Gaigaliuose buvo viena lenkų mokykla, kur lankėsi apie 30 mokinių. Bet vietos gyventojams lietuviams įpiršta lenkų mokykla nepatiko del aiškių būdu skiepijamo ten svetimo raugo ir savais pinigais įsteigė savąja lietuviška mokyklą. Įsisteigus mokyklai senoji lenkų mokykla paliko vos du mokinius. Toks reiškinys nepatiko šio sodžiaus "galileušiui" ir jis iskundė lietuvių mokyklos vedėia policijai ir inspektoriumi. Sausio 22 d. atvažiavusi policija uždraudė lietuvių mokykląj mokinima ir smarkiai grąsino vaikų tėvams už lietuvių mokyklos lankymą ir įsteigimą. Policija sakė, jog visiems, kas leido vaikus į lietuvių mokyklą reikės mokėti bausmės. Be to, policija konfiskavo 11 mok. vadovėlių.

Petrikai. Petrikų mokykla užkalta, užantspauduota, mokytoja iš buto išvaryta ir daryta nuodugniausia krata.

— Vieton mokslo vaikams žada bizūnų. Rimdžiūnu mokyklos butas neužkaltas, bet užantspauduoti suolai, žemlapiai ir kitos mokslo priemonės, kad nepalima būtų jomis naudotis. Daryta nuosekli krata. Vaikams prašant mokyklos neuždaryti policija atsakė, jog atsiusianti lenkų mokytoja. Vaikai visi sušuko, jog tos mokyklos nelankysia ir nesunrantama jiems kalba nesimokys. Tuomet policija pažadėjo kiekvienam vaikui po... 20 bizūnų.

Panašiu būdu uždaryta ir visos kitos Gervėčių parapijoj mokyklos. Uždarytu mokyklų sodžiu tėvai parašė prašymus ir pasiuntė po viena atstova iš sodžiaus sausio 25 d. vaziuoti Vilniun pas kuratoriumi ir inspektoriumi išteikti prašymus. Bet kuratoriai ir ypač inspektorius nerūpėjo Gervėčių atstovybe priimti ir prašymus leisti atidaryti iš naujo mokyklas, tik kaipo didžiausią malonę darydami priėmė, bet pageidaujamų vaisių iš to nėra.

Iš Centro Raštinės.

Narių Vajų Pradedant.

Centro Valdyba paskelbė naujų narių Vajų. Jis pradėdamas kovo 1 dieną ir tęsis iki gegužės 1 d., 1924 metų.

Dabar atėjo eilė du mėnesių dirbti saviems reikalams. Šio mūsų Vajaus pasekmės priklausys nuo mūsų pačių pasišventimo, pasiaukavimo, savo organizacijos reikalams. Vyčiai, Lietuvos Vyčių organizacija yra Jūsų organizacija, Jos reikalai yra Jūsų reikalai. Užtad mes visi privalome daugiau domėtis savos organizacijos reikalais.

Lai kiekvienas narys laike Vajaus prirašo po vieną naują narį, o jei po du, tai mūsų organizacija per kovo ir balandžio mėnesius iš 3,000 (trijų tūkstančių) pasididintų iki 9,000 narių. Tiek narių turėdama, Vyčių organizacija galėtų lengvai įvykdyti savo troškimus.

Laike Vajaus naujų narių mokesčiai.

Kad geriau Vajus nusisektų, kad lengviau būtų kuopoms daugiau narių gauti laike Vajaus ir kad palengvinus norintiems įstoti į organizaciją, tai Centro Valdyba numazino mokesčius. Paprastai narių mokesčias \$3.00 į metus. Dabar kurie prisirašys Vajaus laiku, bus tik \$2.00 už visus metus. Metai skaitysis nuo dienos prisirašymo. Kuopos, Vajaus laiku prirašytų narių aplikacijas būtinai turi prisiųsti kartu su mokesčiais (\$2.00). Įstojimo mokesčiai pasilieka kuopoj. Kuopos sulig savo nuosprendžio gali imti įstojimą arba neimti visai.

Maršrutas.

Skelbiant Vajų, Centro Valdyba nusprendė pasiųsti savo įgaliotinį, kuris asmeniai kuopoms išdėstys organizacijos reikalus. Asmuo, kurį Centro Valdyba siunčia, yra Matas Zujus, "Vyčio" redaktorius. Jis šalip organizacijos dalykų, galės daryti pranešimus iš Lietuvos, ypač apie mūsų vienminčius Pavasarininkus. Centro Raštinė išsiuntė kuopoms laiškus: Vajaus, maršruto, pašelpos ir organizacijos vardo pataisos referandumo lapelius. Čia prašytume kuopų, kad maršruto paskirtas dienas nekeistų, nes pakeitus vieną dieną įvyktų neparankumų. Centro Valdyba kviečia Vyčių kuopas, ypač Apskričius, kad prisidėtų prie prakalbų maršruto pasisekimo. Plakātų ir kitokių lapelių kuopoms dėl prakalbų išgarsinimo Centras paruoš. Kuopos turi reikalauti iš Centro.

Pašelpos Skyrius.

Sulyg XI-tojo Seimo nutarimo, pašelpos skyrius įvedama. Seimo išrinkta komisija išdirbo planus. Paruošė pašelpos skyriui įstatus, kuriuos Centro Valdyba, laikytame posėdy vasario 22 d., 1924 užgyrė. Išspaudinę įstatus išsiųsime kuopoms ir atskiriems nariams (kurie priklauso prie Centro). Pašelpos įstatus galės taisyti, tobulinti būsimeji Vyčių organizacijos Seimai.

Pašelpos yra trys skyriai:

I sk. \$5.00 pašelpos savaitėj, mokesčiai — 35 centai į mėnesį,

II sk. \$10.00 pašelpos savaitėj, mokesčiai—70 centų į mėnesį,

III sk. \$15.00 pašelpos savaitėj, mokesčiai—\$1.00 į mėnesį.

Prie pašelpos galės priklausyti kiekvienas organizacijos narys. Pašalinių (ne narių nepriimama). Įstojimo mokesčiai į pašelpos skyrių \$1.00 iki 21 metų amžiaus; \$2.00 virš 21-mų metų amžiaus. Pusė įstojimo mokesties siunčiama į Centrą, kita pusė lieka kuopoj. Visi organizacijos nariai, kurie prisirašė pirm kovo mėnesio 1924 įstos į pašelpos skyrių ligi liepos 1 dienai 1924 metų nemoka jokių įstojimo mokesčių.

Taipgi nauji nariai, kurie prisirašys Vajaus laiku ir kartu prie pašelpos skyriaus — nemoka pašelpos įstojimo mokesčių.

"Vytis".

"Vyti" nors leidžiam nepunktualiai, bet duotąjį žodį pildome. Leidžiame du kartu mėnesy. Pavėlavome išsiųsti No. 2(148), 3(149) taipgi ir šis ateina suvėlavęs. Vėlavimo priežastis buvo kai kada iš susidarymo spaustuvėj daug darbų, bet didžiausia priežastis, tai kuopų, kurios labai vėluoja su mokesčiais. Visoms kuopoms, kurios neužsimokės už 1-mą pusmetį 1924 metų iki kovo 15-tai, bus sulaukytas organas "Vytis".

Jei nariai laiku užsimokės mokesčius kuopose, o kuopų valdybos tuoj prisiųs mokesčius Centran, tada "Vytis" lankys narius punktualiai. Visų kuopų prašome prisiųsti narių mokesčius.

Delei organizacijos Vardo pataisos išsprendimo.

Kaip minėjome, kuopoms išsiuntėme organizacijos vardui išspręsti lapelius. XI-tas Vyčių Seimas šią vardo pataisą duoda kuopoms referendumu nubalsuoti:

a) lietuviškai: *Amerikos Lietuviai Vyčiai;*

b) angliškai — Lithuanian Knights of America.

Vyčių kuopos ir atskiri nariai galės balsuoti tik už pažymėtą pataisą ir už seną vardą.

Balsavimo rezultatus turi kuopos prisiųsti Centrui nevėliaus, kaip 1 dieną balandžio.

LIET. VYČIŲ CENTRO RAŠTININKO FINANSŲ APYSKAITA.

(Nuo sausio 1 iki vasario 1, 1924 m.)

PAJAMOS.

Organo Fondas.

Balansas	\$106.93
10 kp. Athol, Mass.	\$61.75
36 kp. Chicago, Ill.	37.90
25 kp. Cleveland, Ohio	17.50
1 kp. Montello, Mass.	7.75
13 kp. Chicago, Ill.	4.00
13 kp. Chicago, Ill.	13.50
85 kp. Westville, Ill.	3.00
28 kp. Spring Valley, Ill.	13.50
J. Gruštas	1.50
V. Stulpinas už "Vyčio" pren.	3.00
P. Gritėnas už "Vyčio" pren.	8.00
41 kp. New York, N. Y.	36.25
F. Judis, Saginaw, Mich.	3.00
M. Rudokas "Vyčio" pren. į Liet.	4.00
90 kp. Harrison, N. J.	6.00
110 kp. Masphet, L. I., N. Y.	14.30
13 kp. Chicago, Ill.	6.00
79 kp. Detroit, Mich.	25.75
7 kp. Waterbury, Conn.	39.25
Adv. K. Česnulis	1.00
4 kp. Chicago, Ill.	16.50
102 kp. Detroit, Mich.	64.00
1 kp. Montello, Mass.	3.75
27 kp. Norwood, Mass.	10.50
47 kp. Waukegan, Ill.	29.50
Kun. Vasys	3.50
Ch. Gernis "Vyčio" prenum.	4.00
Viso įėjo	\$545.63

Smulkios.

Georgi & Vitak ad in "Vytis"	\$2.00
13 kp. Už konstitucijas	1.00
27 kp. Norwood, Mass. Finansų knygai lapų	.50
Finansų knyga	2.00
Viso	\$5.50
Viso pajamų	\$551.13
Išmokėta	509.00
Balansas	\$42.13

IŠMOKĖJIMAI.

(Nuo Sausio 1 iki Vasario 1, 1924 m.)

Ig. Sakalui alga nuo 11—4—23 ligi 12—2—23	\$120.00
M. Zujui už "Vyčio" No. 1(147)	40.00
V. Rūkštaliui alga už Spalį, 1923	40.00
V. Rūkštaliui alga už Lapkritį, 1923	40.00
Viso išmokėta algų	\$240.00

Paskolos.

Ig. Sakalui gražinta paskolos	\$200.00
Nuošimtis	41.00
Viso	\$241.00

Smulkios.

Už pašto ženklelius "Vyčio" No. 13(145) \$13.00

Už pašto ženklelius "Vyčio" No. 1(147)	15.00
Viso smulkių	\$28.00
Viso labo išmokėta	\$509.00
Balansas	\$42.13

NAUJI NARIAI PRISIRAŠĘ PRIE L. VYČIŲ ORGANIZACIJOS PO XI-jo SEIMO.

Prie 20 kp. Nashua, N. H. — 1(167) M. Bakanauskiūtė, 2(168) M. Gumbravičaitė, 3(169) Ona Marčioniūtė, 4(170) J. Matuzaitė, 5(171) Edv. Tamulionis, 6(172) M. Zapeniūtė, 7(173) P. Petrauskas, 8(174) Ona M. Sinkevičiūtė.

Prie 27 kp. Norwood, Mass. — 3(175) Kastas Dargvainis, 4(176) Marė Jokubauskaitė, 5(177) G. Kakanauskas, 6(178) A. Keršiūtė, 7(179) Al. Nedveckas, 8(180) K. Savilionis, 9(181) K. Viesula.

Prie 78 kp. Lawrence, Mass. — 2(182) Ant. Baronas, 3(183) P. Grigaliūnaitė, 4(184) M. Kasmociūtė, 5(185) Ona Landsbarkičiūtė.

Prie 84 kp. Chicago Heights, Ill. — 2(186) Ant. Kaveckas.

Prie 102 kp. Detroit, Mich. — 1(187) El. Barisiūtė, 2(188) T. Daraškevičiūtė, 3(189) K. Janušaitė, 4(190) M. Kairiūtė, 5(191) Petras Penčenkis, 6(192) Al. Petruelis, 7(193) M. Šimkūnas, 8(194) J. Šimkūnas, 9(195) Pr. Stičkus, 10(196) J. Tumša, 11(197) Ed. Valaitė, 12(198) J. Zabrickas.

Vincas Rūkštalis,

Liet. Vyčių Centro Raštin.

ALFONSAS PANAVAS,

Narys Lietuvos Vyčių 13-tos kuopos. Vyčių Spaustuves direktorius ir uolus organizacijos darbuotojas.

Pašelpos Skyriaus Konstitucija.

LIETUVOS VYČIŲ KONSTITUCIJOS PRIEDAS.

—x—

PAŠELPOS SKYRIUS.

—x—

BENDRI NURODYMAI.

—x—

1. Pašelpos skyrius yra neatskiriama L. Vyčių organizacijos šaka.

2. Visi nariai, įsirašę pašelpos skyriun, lygiai moka metinius organizacijai mokesčius (už ką siūnčiamas organas), kaip ir tie, kurie nepriklauso pašelpos skyriun.

3. Visi nariai-ės, priklausantieji pašelpos skyriun, kaip ir nepriklausantieji, lygiai turi pildyti Lietuvos Vyčių Konstituciją ir visas Seimų išleistas taisykles.

4. Nariai-ės, priklausantieji pašelpos skyriun, peržengę Liet. Vyčių Konstituciją arba neįmokėję paprastų mokesčių (už organą), bus braukiami iš organizacijos lygiai, kaip ir nepriklausantieji pašelpos skyriun, be gražinimo įmokėtų mokesčių.

A. Laipsniai ir mokestis.

1. Lietuvos Vyčių organizacijos pašelpos skyrius dalinasi į tris laipsnius: I-mo laipsnio nariai-ės sirgdami savaitėje pašelpos gauna 5 dol.; II-ro laipsnio — 7.50; III-čio laipsnio — 10 dol.

2. Kiekvienas narys-ė gali priklaustyti prie bent kurio pašelpos laipsnio liuosu noru (ne verčiamai), jei tik pristato paliūdijimą apie savo sveikatą.

3. Įstojimo mokestis į bet kurį pašelpos laipsnį imamas sulig metų: nuo 14 ligi 21 m.—1 dol.; nuo 21 m. — 2 dol. Pusę įstojimo mokesčio kuopa pasilieka sau, o pusę su mėnesine mokestimi siunčia Centru.

Pastaba: Nariai, prisirašę prie organizacijos pirm įvedimo šio skyriaus, įstojimo mokesčio nemoka.

4. Mėnesinę mokesį į pašelpos skyrių nariai-ės moka sulig pašelpos didumo:

I laps. mokesnis 35c. mėn., pašelpos 5 d. savaitėj
II laps. mokesnis 70c. mėn., pašelpos 10 d. savaitėj
III laips. mokesnis 1.00 m., pašelpos 15 d. savaitėj

5. Mėnesinę mokesį į pašelpos skyrius nariai moka iš anksto kas mėnuo, arba, jei kam patogiau, kas trys mėnesiai, kas pusė metų, arba už visus metus.

B. Narių ligonių teisės.

6. Susirgęs narys-ė privalo tuojau apie savo ligą pranešti kuopos raštininkui.

7. Pradžia ligos skaitosi nuo pranešimo kuopos raštininkui.

8. Gydytojo pripažintas-a ligoniu-e, negalinčiu-čia darbo dirbti ir pristatęs-čius jo (gydytojo) paliūdijimą kuopai, turi teisę gauti pašelpą.

9. Įsirašęs-šius narys-ė į bet kurį pašelpos laipsnį per pirmus šešius mėnesius, jei sirgtų, pašelpos negauna. Po šešių mėnesių, susirgęs, už pirmą savaitę pašelpos negauna. Jei serga daugiau kaip savaitę, pašelpą gauna už dvi savaiti.

10. Išsirgęs-us šešius mėnesius gauna pilną pašelpą; jei dar serga šešius mėnesius, gauna pusę pašelpos; sergantis-ti virš metų pašelpos negauna.

11. Išėmęs narys-ė visą pašelpą, t. y. išsirgęs metus, jeigu po kai kurio laiko vėl susirgtų ta pačia liga, pašelpą gauna.

C. Pašelpos išmokėjimas.

12. Pašelpa ligoniams išmokama tada, kada kuopos raštininkas prisiunčia Centran visus reikalingus dokumentus, t. y. gydytojo išpildytą ir kuopos paliūdytą ligonio blanką.

13. Reikalui esant ir, kuopai patvirtinus, pašelpa išmokama kas savaitę, mėnuo ir tt., arba iškart, ligai pasibaigus.

14. Mirus nariui jo pašelpa bus išmokama tam, kam pats ligonis-ė paves ir kuopos valdyba paliūdydys.

15. Mirus nariui-ei, kuris neišėmė visos pašelpos, likusi dalis išmokama tėvams arba, neturint tėvų, jo turto paveldėjams.

D. Kuomet pašelpa bus sulaikoma.

16. Narys-ė neužsimokėjęs-us per tris mėnesius mokesčių į pašelpos skyrių, susirgęs, pašelpos negauna.

Pastaba: Neužsimokėjęs per šešius mėnesius mokesčių į pašelpos skyrių, narys lieka išbrauktas iš to skyriaus. Norėdamas iš naujo įstoti į pašelpos skyrių, turi mokėti įstojimo mokesį sulig metų senumo ir vėl per šešius mėnesius, jei sirgtų, negauna pašelpos.

17. Nesveiki įsirašę į pašelpos skyrių ir klatingai su gydytoju padavę neteisingą paliūdijimą apie savo sveikatą, vėliau susirgę, ir, patyrus, kad liga nėra nauja, pašelpos negauna. Be to, už suvadžiojimą, toks narys lieka visai išbrauktas iš pašelpos skyriaus be gražinimo įmokėtų pinigų.

18. Mergaitė ištekėjusi sirgdama palaginėmis ligomis, pašelpos negauna. Jeigu po palago su-

sirgtų liga nepaeinančia iš tos priežasties, pašelpa bus išmokama.

19. Narys-ė išvažiuojes į kitą miestą ir per mėnesį nepersikėlęs į ten esančią kuopą, susirgęs pašelpo negauna.

E. Ligonijų lankymas ir priežiūra.

20. Kiekvienas kuopos narys-ė, priklausantis ar nepriklausantis prie pašelpo skyriaus, išimant valdybą, lygiai privalo lankyti ir prižiūrėti savo kuopos ligonius, jei valdyba paskiria.

21. Ligonis turi būti lankomas du kartus savaitėje.

22. Neatlikusieji savo pareigų lankytojai baudžiami pinigais sulig kuopos nutarimo.

23. Nužiūrėtuose atsitikimuose kuopos valdyba gali paskirti slaptus lankytojus. ligos teisingumui susekti.

24. Sergant limpančiomis ligomis ir gydytojui uždraudus ligonį lankyti, lankytojai paliausuo-

jami nuo pareigų. Tada tik gydytojas pasirašo ant ligonio blankos.

25. Esant ligoniui ligonbuty, užtenka tuo žvilgsniu jį atlankyti kartą į dvi savaiti.

26. Kiekvieną kartą atlankiusieji ligonį lankytojai privalo pasirašyti ant ligonio blankos.

27. Ligonijų lankymo blankas, kaip ir kitokius spausdinius, parūpina Centras.

F. Persikėlimas į kitas kuopas.

28. Narys-ė priklausantis prie pašelpo skyriaus, keldamasis kiton kuopon, privalo gauti iš savo kuopos paliudijimą, kurį nusikėlęs kiton kuopon, įteikia pirmame susirinkime. Narys-ė per mėnesį laiko to nepadares, jei susirgtų, pašelpo negauna.

29. Kuopos raštininkas, kurion narys persikėlė iš kitos kuopos, siųsdamas Centrai mokesčius, praneša apie tokį narį ir permaino jo adresą.

Kas Jaunimo Veikiama.

SO. BOSTON, MASS. Metinis susirinkimas. — L. Vyčių 17 kuopa metinį susirinkimą laikė sausio 27 d. nuosavam kambariu. Iš priežasties misijų, susirinkimas buvo trumpas, bet padaryta rimtų nutarimų. Valdybos nariai išdavė raportus iš savo darbuotės praeituose metuose. Pasirodė, pasidarbuota nemažai. Pažymėtini šie darbai:

“Vyčio” spaustuvei paaukota \$50.00 (Am. L. Bonas) ir \$50.00 paskolinta pinigais. Pasamdyta ir įrengta patogūs kambariai su knygynėliu prie parapijos salės. Parengta dvi vakarienės, per vieną įteikta kun. P. Kaščiukui virš \$350.00 dol. Šv. Kaz. Dr.-jai Kaune. Tuo laiku ir kuopa įsirašė į garbės narius minėtos Dr.-jos. Parengta prakalbos Vajaus reikale, pasekmingas išvažiuavimas ir vakaras su vaidinimu ir dainomis. Paaukota vasarinei mokyklai \$25.00, parapijai — \$45.00. Be to, nuo pradžios rudens, subatvakariais rengiami lietuviški šokiai, kurie tiek publikos sutraukia, kiek parapijos salė gali talpinti. Ir dabar kuopa pasijuto esanti tvirtame stovy. Tiek darbo atlikta dėka pasišventimui buv. pirm. V. Medonio, ižd. V. T. Savicko, A. Bendoraičio. Jie galima sakyti, visą širdį dėjo į šios kuopos darbuotę.

Ne viskas puikiai sekėsi. Iš pradžių kuopoj buvo bejsigyvenanti netvarka. Mat, tikslu pritraukti daugiau čia augusio jaunimo, buvo duota jų atstovams privilegijų nereikalaujant konstitucijoje nurodytų pareigų išpildymo. Tuo nuolaidumu pasinaudodami kai kurie buvo bepradėję ir į kuopos susirinkimus įvesti gatvinę dvasią ir tvarką. Tas žymiai trukdė kuopos darbuotę. Bet rimtesnieji darbuotojai tą pastebėję, pasiryžo grąžinti prideramą tvarką. Tas ir pasisekė.

Naujesiems valdybos nariams užėmus savo vietas, visi išreiškė savo pasiryžimą, šiais metais dar uoliau darbuotis savo idealui — Dievui ir Tėvynei.

Darbų pradžia. Kad prisidėjus prie papuošimo pernai apdegusios mūsų bažnyčios, įnešta ir nutarta kuopos vardu įtaisyti šv. mišioms arnotą ir kedes prie altoriaus. Arnotą manoma duoti dirbdinti seserims Kazimierietėms. Jos kaina numatoma \$100—\$125.00. Kedžių kaina \$25.00 — \$50.00. Tą nutarimą įvykinti pavesta jo sumanytojams A. Bendoraičiui ir V. T. Savickui.

J. Petrauskas pranešė gavęs prašymą nuo Vaikelio Jėzaus Prieglaudos globėjo prel. Januševičiaus prisiųsti tos prieglaudos mokyklai skulptorystės mokslui reikalingus įrankius. J. Červokas, neseniai grįžęs iš Kauno, nuo savęs paaiškino apie minėtos prieglaudos kai kurių vaikučių gabumus ir karštai patarė tą prašymą išpildyti. Visi tam pritarė ir nutarė sudarius užtekinai lėšų, tuos įrankius nupirkti ir pasiųsti. Tam darbui vesti išrinkta Jonas Petrauskas, Jonas Červokas ir A. Sanda. Tuomi susirinkimas ir baigėsi.

Korespondento pagelb.

S. BOSTON, MASS. N. A. Apskričio Suvažiuavimas. — L. Vyčių N. A. Apskritis turėjo extra suvažiuavimą vasario 3 d. L. V. 17 kp. kambariuose. Delegatai dalyvavo iš Lawrence, Montello, Worcesterio, Cambridge ir Bostono kuopų. Iš viso apie 20. Suvažiuavimo tikslas buvo aptarti šio Apskričio rengiamo metinio išvažiuavimo liepos 4 d. reikalus. Pasirodė, kad Maironio Parko, kaip buvo tikėtasi ir net savininkų pažadėta, negauta. Prie esamos rengimo komisijos darinkta dar keli nariai ir jai pavesta sužinoti sąlygas, kokiomis būtų galima gauti Romuvos Parkas (Montelloj) ar Palanga (Lawrence). Pasitarta dar ir kitais reikalais. Susirinkimą vedė apsp. pirm. V. T. Savickas, raštininkavo J. P. Kaleva.

Girdėjęs.

CHICAGO, ILL. — L. Vyčių 4-tos kp. choro koncertas buvo sėkmingas, vasario 24 d. Dievo Apvaizdos par. svet. Be vietinės publikos buvo svečių iš kitų kolonijų.

Programo pradžia buvo pagarsinta 7 val. vakaro. Prasidėjo po aštuonių. Programo dalyviai buvo pasirošę laiku pradėti, tik visą jų darbą sutrukdė akompanistė, nežinia, ar dėl rimtos ar nerimtos priežasties pasivėlinusi.

Buvo jausta, kad programo dalyvių ir publikos ūpas tuo atsitikimu gerokai sugadinta.

Vyčių 4 kp. choras šiuo tarpu davė rimtą koncertą. Choras padainavo “Burtai” (Tupi šarka ant tvoros), J. Naujalio, “Motinė”, St. Šimkaus, “Už jūrelių”, J. Bendoriaus. Justas Balsis padainavo “Tų mergelių dainavi-

ADELĖ PETRONIŪTĖ,

narė L. Vyčių 4 kp. Chicago, Ill. Antri metai sekmingai eina protokolų raštininkės pareigas. Sporto mėgėja ir organizatorė.

mas", A. Kačanausko ir "Girtuoklio daina". J. Žilevičiaus. Justas Balsis ir A. Augustinas padainavo "Geležinio vilko maršas", St. Šimkaus. Dainavo su ūpu, energingai. Delto sudarė gražaus ūpo ir publikoj. Atkartojant dar puikiau išėjo. D. Šulckaitė, B. Butneraitė, F. Butneraitė, Justas Balsis ir A. Augustinas padainavo "Neverkit pas kapą", M. Petrausko. A. Augustinas ir mergaičių choras padainavo "Tėvynės meilė nemari", J. Naujalis ir "Jau kelias Lietuva", A. Vaičiūno. Ši pasakutinioji, publikai reikalaujant, liko atkartota. D. Šulckaitė, F. Butneraitė, B. Butneraitė, J. Balsis, A. Benaitis ir A. Augustinas padainavo finalą iš operos "Girių Karalius", M. Petrausko. D. Šulckaitė ir J. Balsis paduetą iš Operos "Norma", Belinio. Al. Bereckaitė padainavo Ariją iš Operetės "Birutė", M. Petrausko, "Kur bakūzė samanota", St. Šimkaus ir "Plaukė sau laivelis". Nors žymu buvo, kad dainininkė slogos suimta, bet visas dainas išpildė puikiai, su įgimtu temperamentu. D. Šulckaitė, F. Butneraitė, A. Benaitis ir choras padainavo "Atsisveikinimas su Tėvyne".

Vyčių 4 kp. turi gerą dainininkų sąstatą. Kai kurie gan geri ir žinomi solistai, kaip Al. Bereckaitė, D. Šulckaitė, A. Augustinas ir kiti. Šiuo tarpu ypač maloniai nustebino ir atkreipė dėmesį A. Augustinas lygiu, tvirtu baso balsu. Neabejotinai, iš jo sulauksim rimtos meno pajėgos. Tik reik, kad jis tos dovanos neužmestų surūdyti.

Tokių vakarų-koncertų geistina dažniau susilaukti. "Geležinio vilko maršo", "Jau kelias Lietuva", "Kur bakūzė samanota" ir "Atsisveikinimas su tėvyne" aidai neša mums naujo gaivinančio vėjelio, be kurio mes skrentame ir nykstame diena iš dienos mįsdami svetimos dvasios duonele.

Chorui vadovavo Justas Balsis.

Akompaniavo Apolonija Petkiūtė, gabi ir prityrusi akompanistė.

Po koncerto sekė šokiai. Čia nieko ypatingo. Tik tiustepsai ir tiustepsai. Nė valsų, nė kitų įvairesnių estetingesnių šokių. Apskritai, visi mūsų pasilinksminimai išskyrus ir niekais nuėjo.

Lašas.

WATERBURY, CONN. — Vasario 10-tą, 4 val. po piet L. Vyčių 7-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą, kurį pirm J. Mažeika atidarė malda.

Buvo svarstyta daug svarbių įnešimų.

Atletų skyrius, kaip vyrų, taip ir merginų, gyvuoja gana gerai.

Kalbėtojas šį susirinkimą buvo Vytė O. Dvileckitė ir Vytis J. Jenušaitis.

Vytė Dvileckitė, ligonių prižiūrėtoja, kalbėjo apie pirmutinę pagalbą (first aid) žmogui apsergant. Jos kalba labai patiko.

J. Janušaičio kalba ėjo apie "Ateitį". Buvo gana įdomi Laukiam daugiau tokių pamokinių.

K.

CHICAGO, ILL. — Liet. Vyčių 4 kp. metinis raportas. Užimant vietą naujai kuopos valdybai, laikai buvo labai nepatogūs, būtent: narių skaičius buvo sumažėjęs, kuopos veikimas nusilpnėjęs ir kiti trukumai. Bet valdyba ir visi nariai ėmėsi energingai darbuotis kuopos ir visos organizacijos labui sulig obalsio: Dievui ir Tėvynei!

Susirinkimai buvo laikomi kiekvieną ketvirtadienį. Susirinkimai įvairinta žaidimais ir kitais pamarginimais.

Dvasios reikalai. Kaip kitais metais, taip ir ši, visi nariai atliko velykinę išpažintį ir priėmė Šv. Komuniją incorpore. Tai įvyko kovo 4-tą dieną — Vyčių globėjo Šv. Kazimiero dienoj.

MARIJONA BENAITĖ,

narė L. Vyčių 4 kp., Chicago, Ill. Daug metų nenuilstamai darbavosi Vyčių kuopoj. Ji buvo Moterų Sągagos skyriaus pirmininke. Priklausė ir prie kitų idėjinų organizacijų. Š. m. vasario 2 d. įstojo į Šv. Kazimiero vienuolyną.

SAVERIJA KLIMAITĖ ir MATAS ZIZAS,

š. m. sausio 27 dieną Dievo Apveizdos par. bažnyčioje iškilmingai surišti moterystės ryšiu. Matas Zizas yra darbštus L. Vyčių 4 kp. narys, parapijos trustisas, Šv. Kazimiero kapinyno direktorius, "Darbininkų Sąjungos", Spaudos Draugijos, Federacijos skyriaus Valdybų narys. Severija Zizienė (Klimaitė) neseniai atvyko iš Lietuvos, bet jau suspėjo įsitraukti į drauginį veikimą.

Laimingos kloties.

Vakarų rengta gausiai. Vaidinta "Pinigėliai". Šis kūrinys meno žvilgsniu pastatyta gerai, bet finansiniai visai nepasisekė.

Šokių surengta šeši vakarai. Vieni finansiniai pavyko, kiti — ne.

Suorganizuota sporto ratelis — beisbolo komanda ir teniso grupė. Pastaroji gyvavo silpnai. Turėjo vieną kitą išvažiavimą, bet neturėdama gero vedėjo, pasisekimo neturėjo. Šiais metais, tikimės, geriau pasidarys.

Choras nieko įžymaus nenuveikė, bet dabartiniu laikui gana gyvai darbuojas.

Apskričio susirinkimuose 4-ji kuopa buvo gausiai ir rūpestingai atstovaujama.

Devyni kuopos nariai savo lėšomis dalyvavo L. Vyčių 11-me Seime Springfield, Ill. atstovaudami kuopą.

Parapijos bazare Vyčiai labiausiai pasižymėjo. Turėdami keliolika skyrių, padarė parapijai apie tūkstantį dol. pelno.

Naujų narių kuopon įsirašė — 50. Neužsimokėjusių narių buvo 10, bet, tikimės, užsimokės ir bus pilni nariai. Viso narių kp. yra 95.

Jaunamečių skyrius tur virš šešiasdešimts narių. Jų labai daugiausia darbuojasi kun. P. Vaitukaitis, kurs teikia jiems daug gražių pamokinių.

Finansinis stovis. Pajamų kuopa turėjo \$616.50, išlaidų \$577.64. Kuopos izde lieka \$38.88. Kuopos nejudomas turtas: Knygynas — \$300.00, Spintos ir indai — \$100.00, beisbolo įrankiai — \$200.00. Viso — \$600.00 dol.

S. Šimulis — pirm.

A. Petroniūtė — raštin.

SPRINGFIELD, ILL. — Vasario 13 d. L. Vyčių 48-ta kp. surengė linksmą vakarėlį — "Valentine Party". Apilankė apie du šimtu publikos, daugiausia jaunimo.

Senesniems svečiams buvo smagu pažiūrėti, kaip jaunimas linksminasi.

Buvo visokių įvairumų, kaip "Ateities nusakytajai saldainiai", kuriuose buvo įdėtos dovanos. Jei vaikinui teko rasti sagutę, tai reiškė, kad jis visą amžį paliks senberniui; jei mergina rado žiedą, reiškė — ji tuoj ištekės.

Šio vakaro surengimui daugiausia pasidarbavo O. Gudauskaitė, J. Sugentaitė, K. Kuperienė, V. Alaunis, A. Alaunis, J. Adomaitis, O. Adomaitė, B. Jokubauskaitė, J. Šupenaitė ir kiti.

Pelno kuopai liko per 40 dol.

Koresp.

ROSELAND, ILL. — Sausio 10 d. mūsų parapijoje susituokė Vytis S. Gadeikis su Vyte S. Šatkauskaite.

Vytis Gadeikis yra pasižymėjęs jaunimo tarpe. Jis priklauso prie Vyčių organizacijos nuo jos įsikūrimo.

Gyvendamas Waukegan, Ill. daug pasidarbavo L. V. 47-tai kp. o Kenoshoje — 51-mai kp.

1920 m. S. Gadeikis buvo nuvykęs Lietuvon ir įstojo į Šaulių organizaciją, kuri gynė Tėvynę nuo užpuolikų.

Per vestuvių puotą Lietuvos našlaičiams surinkta \$25.50 aukų.

Jaunai porai linkim ilgiausių ir linksmiausių metų!

Ten buvęs.

CHICAGO, ILL. — Del metinio išvažiavimo. Rytinių valstijų kai kurie Lietuvos Vyčių Apskričiai jau rengiasi prie metinių (tradicinių) išvažiavimų. Būtų neprošalį, kad Chicagos Apskritis taipgi tartųsi apie metinį (tradicinį) išvažiavimą.

Pereitą metų Chicagos Apskritis padarė gerą žingsnį pirmyn rengdamas tą dieną tris baseball žaidimus tam pačiam laike. Bet jei būtų vien baseball žaidimai kas meta, tai būtų visiems nuobodu ir niekas nenorėtų dalyvauti išvažiavime. Kadangi permaina yra geistina, pasiūlyčiau, kad šįmet paskirti tą dieną atletams ir užvardinti "Atletų Diena" "(Field Day)". Žinoma, šioje dienoje baseball žaidimo turėtų įvykti tik vienas susirėmimas geriausių apskričio ratelių.

Kadangi Vyčių tarpe randasi nemažai atsizymėjusių atletų, būtų labai geistina, kad pasirodytų dalyvaudami šiame išvažiavime. Taipgi kuopos galėtų pasirodyti grupėmis visokiose sporto konkurencijose, k. a. "relay", "potato", "centipede", "tug of war" ir tt. Tad visos Chicagos kuopos turėtų savo atstovus ir būtų pasirūšusios paimti viršų toje dienoje. Išvažiavimas tuomet bus linksmas ir įvairus.

S. V. Žibas.

SPRINGFIELD, ILL. — Each season calls for its own festivity, and the K. of L. Branch 48 enjoyed St. Valentine's Day in the most appropriate manner. The Junior Orchestra furnished the music, and all intendance made merry. A neat little sum was realized for the treasury. Thanks to the industrious committee that was in charge.

February 17th, the local branch sponsored a dance at Carpenter's Hall. It was great to see all the young people on hand just as friendly as ever. This marks another credit to the new officers. Bravo!

March 1st and 2nd, an Indoan Carnival is being planned, and from all indications, success should be certain.

A true Knight.

NORWOOD, MASS. — Savybės vakarėlis. Vasario 13 d. š. m., Liet. Vyčių 27 kp. surengė mažą pasilinksmimo vakarėlį — "Valentine Party", del savo kuopos narių. Taipgi buvo užkviesti ir vietiniai veikėjai, iš kurių daugumas ir atsilankė. Šio vakarėlio tikslas buvo suartinti vietinį jaunimą su Vyčių organizacijos idėjomis.

Išreiškiant atsilankiusio jaunimo ūpą — vakarėlis pusėtinai nusisekė, nors tos rūšies buvo pirmas mūsų kolonijoje. Žinoma, buvo ir trukumų, nors rengėjai turėjo daug vilties ir sumanymų, bet mažai prityrimo, tad ir nebuvo tikėtasi turėti "first class". Senesnieji skundėsi, kad buvo per trumpas programos, bet jaunimas linksmam pažaidė, užkando, išklausė trumpo programo ir išsiskirstė namučiu.

Žaidimai buvo su dovanom, kurias laimėjo p-nia Jieva Tvaskienė ir Feliksas Bobilas, jaunametis Vytis. Prie progos turime išreikšti padėką visiems dalyviams už atsilankymą, nes tuo būdu jie parėmė mūsų Vyčių kuopą.

"Polly".

WATERBURY, CONN. — Vasario 24 dieną, Duggan School svetainėje, L. Vyčių 7-ta kuopa ir Sv. Juozapo parapijos choras parengė vakarą. Šis buvo pirmutinis vakaras surengtas vargonininkui A. Aleksui vadovaujant.

Vakaras "Nastutė" buvo puikiai išpildytas. Ypač atsižymėjo J. Baranauskaitė — Nastutės rolėje. Jos malonus balselis publiką žavėjo. A. Šobrinskas — Viršaičio rolėje prijuokino publiką ik valių. Apskritai imant, visi aktoriai savo roles atliko puikiai.

Per pertrauką J. Marčiukaišis pasakė monologą — "Kaip aš apsivedžiau".

Koncerto dalis taip pat pavyko. J. Baranauskaitė, O. Šaliūnienė, A. Šobrinskas ir J. Mažeika dainavo: "Užmigk, užmigk" ir "Vanagėlis tupėjo". A. Žiburiūtė ir A. Linkiūtė: "The song of the Breeze" — Dvarak'o ir "Lietuvaitė" — A. Aleksio. J. Širvyta, A. Dulskis, C. Gluodenis ir J. Mažeika — "Skamba kanklės ir trimitai" — Petrausko. Taipgi vienai solistei nepribuvus, A. Aleksis dainavo "O pažvelgi, brangioji".

Choras gerai išlavintas, savo numerius gerai atliko. Dainavo: "Pasveikinimas", "Tupi šarka ant tvoros", "Verda boba kukulius", "Pirmyn į kovą", "Bernužel' nevesk pačios", "Lietuva Tėvynė mūsų".

Programas tęsėsi iki 11-tai val., visiems patiko. Publikos buvo apie 600. Visi buvo patenkinti ir laukia daugiau tokių parengimų.

K.

CAMBRIDGE, MASS. — Vyčių susirinkimas. L. Vyčių 18 kuopa laikė mėnesinį susirinkimą vasario 3 d. š. m. bažnytinėje salėje. Į susirinkimą atėjo beveik visi nariai ir rimtai svarstė dalykus. Perskaičius protokolą nauja valdyba užėmė vietas. Pirmiausia išrinkta delegatai atstovauti mūsų kuopą L. Vyčių N. A. Apsk. ekstra suvažiavime. Taipgi buvo renkami darbininkai del rengiamų šokių. Šeimnininku išrinktas J. Kalinauskas, jo pagalbininku P. Skauda ir kiti. Per šį susirinkimą prisirašė prie kuopos aštuoni nauji nariai: J. Remeika, J. Plauskas, K. Tamulynas, B. Raulynaitis, P. Armonas, A. Smelstoriū, J. Tamošiūnas, K. Bingilas. Šie jauni vaikinukai rengiasi sudaryti base-ballininkų skyrių, nes mūsų kuopa dar neturėjo skyriaus. Dar jie žadėjo ir daugiau savo draugų prirašyti. Julius Remeika naujai įstojęs į kuopą pasakė gražią prakalbėlę vardan visų tų naujų narių. Iš jo kalbos visi senieji nariai stebėjosi, nes jis

dar yra jaunas, da tik high school lanko. Tikimasi, iš jo išeis geras lietuvių veikėjas, jei tik laikysis su lietuviais.

Kadangi kuopa dabar nelabai turtinga, o base-ballininkams reikėtų pinigų ant pradžios, tai nutarė dar kitus šokius rengti po Velykų didesnėj svetainėj. Paimti sveatinę apsiėmė J. Remeika ir K. Tamulynas.

Tikimasi, mūsų kuopa pradės geriau gyvuoti. Turėdama daugiau narių, galės daugiau ir veikti, kaip tai surengime pramogų. Po Velykų tikimės pastatyti keletą veikalų. Taipgi prisirašė ir viena p-lė O. Dailydėnūtė.

Ne Korespondentas.

—x—

ATITAIŠYMAS.

"Vytis" Nr. 3(149) 84 pusl. "College Boys" skyrių "Interclass Fights in Variety" viršų padėta A. P. Grenis, o tur būt S. V. Žibas.

—x—

REDAKCIJOS ATSAKAI.

J. Tamašauskui. Eilutės netinka.

E. Mičiūnaitėi. "Du ir du", "I karę" — netinka.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios Vadas — *kun. Ignas Boreišis*,
3553 Dix Ave., Detroit, Mich.

Pirmininkas — *komp. Aleksandras Aleksis*,
46 Congress Ave., Waterbury, Conn.

Vice-Pirmininkas — *Mikas Bagdonas*,
717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Raštininkas ir Administratorius —
Vincas Rūkštalis,
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Išdininkas — *Antanas Valonis*,
2322 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Izdo Globėjai — *A. Rubliauskaitė*,
309 So. Kildare Ave., Chicago, Ill.

J. Gedminaitė,
1800 S. 11th St., Springfield, Ill.

Redaktorius — *Matas Zujus*,
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Literatinė Komisija:

Kun. F. Kemėšis,
Catholic University, Caldwell Hall,
Washington, D. C.

Kun. A. Tamoliūnas,
726 Talbot Ave., Braddock, Pa.

Kun. dr. Ignas Česaitis, "Draugo" Red.,
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

K. A. Karužis,
St. Francis Seminary, St. Francis, Wis.

K. Jonaitis,
4943 W. 15th St., Cicero, Ill.

D. Gustaitė,
9550 Cardoni Ave., Detroit, Mich.